

KAŠPERSKOHORSKÝ ZPRAVODAJ

Měsíčník pro obyvatele Kašperských Hor Ročník 11, číslo 2, rok 2015, strana 1

Den s tajemnými nočními letci Šumavy - netopýry

11. 3. 2015

14.30 - 16.30

*odpoledne plné her,
aktivit a zajímavostí o šu-
mavských netopýrech*

17.00

přednáška

**IS a SEV
Kašperské Hory**

vstupné 20 Kč

**Všichni jste
srdečně zváni!**

Úvodník

- 4** Informace pro kulturu, památky, cestovní ruch a urbanismus
- 5** Rozhovor s ministrem ŽP Mgr. Richardem Brabcem
- 7** Ze školního dění
Doba anonymů?
- 8** Vrchní pánbičkář volá
Kašperáčka
- 9-10** Inzerce
- 13** Půst
- 14** Hostinský „od Koruny“
- 16** Historická a kulturní výročí ve vztahu ke KH
- 17** Žili mezi námi
- 18** KH v televizi
- 19-20** Kulturní program

Žádný člověk není ostrov sám pro sebe; každý je kus nějakého kontinentu, část nějaké pevniny; jestliže moře spláchne hroudu, je Evropa menší, jako by to byl nějaký mys, jako by to byl statek tvých přátel nebo tvůj: smrtí každého člověka je mne méně, neboť jsem část lidstva.
A proto se nikdy nedávej ptát, komu zvoní hrana.
Zvoní tobě.

John Donne

Poslední dobou často myslím na verše z knihy Ernesta Hemingwaye Komu zvoní hrana a to nejen v souvislosti s různými událostmi v Kašperských Horách, ale i na Ukrajině a jinde na světě.

Rádi pod rouškou „spravedlivého hněvu“ ukazujeme na druhé - „ten, ten, ten udělal chybu, ten mi zkazil náladu, ten může za to nebo ono“. Je to vcelku snadné. Jenže ať ukazujeme sebevíc, nic to nemění na skutečnosti, že jsme součástí lidstva, že jsme propojeni s druhými a že jediný, koho můžeme měnit, jsme my sami.

Jeden starý příběh vypráví o domorodci, který chodí po pláži a hází zpátky do moře hvězdice, které moře vyplavilo na břeh. Přijde k němu muž a snaží se mu

vysvětlit, že jeho počínání je naprosto nesmyslné, neboť po celém pobřeží je tisíce hvězd a jemu se přece nikdy nepodaří naházet zpět všechny. Domorodec si vše tiše vyslechne, sehne se pro další hvězdicu a hodí ji do moře a řekne: „Pro tuhle jsem to změnil.“

V tom je to kouzlo, nemůžeme změnit nikoho okolo sebe, ale každý z nás může udělat kousek, kterým přispěje pro to, aby svět byl lepší.

Není od nás příliš moudré vyplývat všechny své životní síly na spory. Všichni si přejeme totéž - chceme, vytvořit klidné místo k žití sobě a svým blízkým, chceme, aby se k nám turisté rádi vraceli.

Přeji si, aby se Zpravodaj stal bezpečným místem, kam rádi přispíváte, kde se nebojíte projevit názor a podepíšete se svým pravým jménem. Spousty nepříjemných věcí se dá vyjádřit tisíci různými způsoby, útok nepatří mezi ty nejšťastnější, jak se v historii již mnohokrát ukázalo.

Přeji nám všem, abychom dokázali věci, které se nám nelíbí, sdělovat s láskou, úctou a s plným vědomím toho, že jsme součástí lidstva.

Krásné dny plné inspirace.

Zdeňka Ánandí Barfussová

Upozornění

Všichni nájemci, kteří mají od Města Kašperské Hory pronajaté nemovitosti (pozemky a nebytové prostory) a v článku „Výše a splatnost nájemného“ Nájemní smlouvy mají uvedeno, že nájemné bude každý rok zvyšováno o míru inflace, uveřejněnou Českým statistickým úřadem...

Rada města Kašperské Hory dne 19. 1. 2015 rozhodla, že v roce 2015 nájemné o míru inflace zvyšováno nebude, neboť průměrná roční míra inflace v roce 2014 činila 0,4 %. Výše nájemného pro rok 2015 zůstává ve stejné výši, jako v roce 2014.

Bohuslava Bernardová, pozemková držba

Společenská kronika

**Městský úřad Kašperské Hory srdečně přeje jubilantům, kteří v únoru 2015 oslavili významné životní jubileum.
Přejeme hodně zdraví, spokojenosti a harmonie.**

Čieľ Ondřej
Hrachová Růžena
Kintzl Emil
Lebenhartová Jitřenka
Mikeš Karel
Morongová Jiřina

V únoru nás opustili:
Jáchim Josef
Kovářková Božena

Pádecká Marie
Pěnková Marie
Šturalová Marie
Šubová Bohuslava
Toschová Anna

Pokud si nepřejete být ve Společenské kronice zveřejněni, prosím, sdělte nám to na MeKIS nebo e-mailem na adrese: zpravodaj@kashory.cz.

Vydavatel | Město Kašperské Hory, Náměstí 1, 341 92 Kašperské Hory, www.sumavanet.cz/khory; IČ 00 255 645 **Registrační číslo** | MKČR E 14893; **Redakce a grafická úprava** | Zdeňka Ánandí Barfussová, tel. +420 376 503 411, zpravodaj@kashory.cz **Tisk** | Václav Vácha, polygrafická výroba, vydavatelská činnost; Vimperk

Redakce si vyhrazuje právo vybrat k otištění příspěvky pisatelů podle potřeb KZ. Příspěvky představují názory a postoje pisatelů. Za obsah inzerátů a autorská práva k nim zodpovídá jejich zadavatel. | Reakce na sdělení obsahující skutkové tvrzení, které se dotýká cti, důstojnosti nebo soukromí určité fyzické osoby, anebo jména nebo dobré pověsti určité právnické osoby se řídí § 10 Tiskového zákona (č. 46/200 Sb.)

UZÁVĚRKA DALŠÍHO VYDÁNÍ

Kašperskohorského zpravodaje

20. BŘEZNA 2015

články zasílejte na
e-mail: zpravodaj@kashory.cz

Slovo starosty - otrava civilizací

Vážení a milí spoluobčané, právě jsem dočetl první letošní číslo Zpravodaje a zamýšlím se nad některými zajímavými podněty. Největší mou pozornost si získal článek „Tahle země není pro mladý“, který jsem si několikrát přečetl. Předpokládám, že článek vyvolal dva zcela odlišné druhy reakcí. Jedni se jistě s Kašperáčkem plně ztotožňují, druzí se naopak cítí pobouřeni. Pokusím se s Vámi podělit o svůj pohled na tento příspěvek.

Z článku na mě dýchá pocit ztraceného a osamělého mladého člověka. Člověka, který stojí na křižovatce v obludném labyrintu současného světa a neví kudy dál. Je to zoufalé volání o pomoc, které nikdo neslyší. Ve své podstatě to můžeme chápat jako výpověď o dnešní době. Obávám se, že by paralelně mohly být napsány podobné články s názvem „Tahle země není pro střední generaci, seniory, tělesně postižené, duševně postižené, pracující, nezaměstnané, bezdomovce, bílé, modré, s puntíky i bez puntíků, ženy, děti, psy, kočky, červotoče...“. Znepokojující je, že tento pocit má mladý člověk. Tisíce otevřených i skrytých otázek zakončil vyslovením obavy z apokalypsy. A na úplný závěr svou nedůvěru v systém a zřízení, ve kterém žije, podtrhl tím, že se pod svoji výpověď nepodepsal.

Tak a co teď s tím? Přestože mladí nechtějí být poučováni staršími, dám Ti,

Kašperáčku, jednu radu. Podepisuj svá tvrzení svým plným jménem. Za prvé stanou se důvěryhodnějšími. A za druhé se budou obtížněji dávat zneužít různými individui k vedení, paradoxně Tebou kritizovaných, žabomyších válek.

Teď bych mohl rozebrat článek bod po bodu, rozcupovat ho na kousky a opájet se pocitem - to jsem mu to nandal! Nebo jít více do hloubky a připustit si možnost, že tato kritika může být skutečně skrytým voláním o pomoc. Jedno si však neodpustím. Myslím si, že jak minulé, tak současné vedení města stojí o mladou generaci. Mohu tu teď dlouze vyjmenovávat jednotlivé uskutečněné akce minulých let jako výstavba bytů, oprava školy, hřiště, Horský klub, rekonstrukce kina a další. To jsou z mého pohledu nezanedbatelné počiny jak významem, tak objemem vynaložených finančních prostředků. Z článku je však cítit, že podpora je nedostatečná.

Jak tedy můžeme mladému člověku, který žije v Kašperských Horách pomoc? Pořídít další městský autobus a vyřešit problém s dopravou, přidělit mu byt, změnit místní vyhlášku a otevřít nonstop a herny, přestat podporovat místní farnost, postavit vedle nově budované sportovní haly ještě zimní stadion a krytý plavecký bazén. Co vlastně potřebuje mladá generace pro svůj život a pro uspokojení svých potřeb? A ja-

kou cenu je ochotna za tato uspokojení zaplatit? Musím si přiznat, že nevím.

Naprosto přesně vím, jak to zjistit. Vyzývám Vás, mladé Kašperáčky, pokud se považujete za vzdělané a talentované, vystupte z anonymity a vznášejte konkrétní požadavky. Zapojte se do dění v našem městečku, nečekejte pasivně v hospůdkách na to, až Vám staří začnou vymýšlet zábavu a měst Vám cestičky. Kdo chce, hledá způsoby. Kdo nechce, hledá důvody. Žijeme v moderní a demokratické společnosti. To znamená, že máme možnost se rozvíjet a tvořit. Je jenom na nás, jestli chceme prožívat naše životy jako oběť, nebo jako svobodný člověk. Zvolit si cestu už musí každý sám.

Dívám se z okna kanceláře a vidím, jak se schází lidé u kašny. Na sobě mají roztočivé masky a převleky, neb se blíží čas masopustního reje. Vidím vedle sebe mladé i staré, jak provádějí různé kejkle za doprovodu harmoniky. Jasný důkaz toho, že lidé se dokážou sejit, krásně blbnout a bavit se.

„Problémy světa nemohou vyřešit skeptikové a cynici, jejichž obzory jsou omezené viditelnou realitou. Potřebujeme muže a ženy, kteří dokážou snít o věcech, které nikdy nebyly.“ (John Fitzgerald Kennedy)

Přeji příjemně strávený čas při čtení Zpravodaje.

Petr Málek

Slovo místostarosty - k ceně tepla z výtopny

Na posledním veřejném zasedání zastupitelstva města jsme odpovídali na dotazy občanů, kteří se pochopitelně zajímají, jaká bude cena dodávaného tepla v letošním roce. Odpověď byla, že o ceně tepla bude rozhodnuto na následujícím zasedání Rady města. Dále pak, že je pravděpodobné, že cena tepla bude zvýšena z důvodu poměrně vysoké finanční ztráty v hospodářském výsledku výtopny a soustavy centrálního zásobování teplem. Rada města nakonec po dlouhém zvažování a dohadování rozhodla ponechat cenu tepla ve stejné výši jako v letech 2013 a 2014, tedy 383 Kč bez DPH (440,45 Kč včetně DPH). Tato cena je jedna z absolutně nejnižších v kraji i v republice. Rozhodování bylo opravdu těžké, protože jsme si vědomi, že ponechání ceny na původní výši je možné pouze za předpokladu, že finanční ztráta kotelny ve výši asi 2,5 milionu Kč bude uhrazena z rozpočtu města. To znamená zvýhodnění jedné skupiny občanů připojených na soustavu CZT. Možný negativní dopad takového rozhodnutí si velmi dobře uvědomujeme, ale na druhou stranu si také uvědomujeme i riziko destrukce celé soustavy CZT, pokud by odběratelé zdrazení vnímali jako signál a začali se od soustavy odpojovat.

Hlavním důvodem rozhodnutí ale nebyl uvedený strach z odpojování. Hlavním důvodem byly moje předběžné výsledky rozboru hospodaření výtopny a soustavy CZT. Ty vzbuzují podezření, že vyčíslování nejvyšší nákladové položky kotelny - nákladů na palivo - bylo v minulých letech značně nepřesné a zatíženo řadou systematických i náhodných chyb. Je tedy možné a dokonce pravděpodobné, že v roce 2014 se v bilanci paliva projeví tyto „nepřesnosti“ z let minulých. Ukazuje na to i následující tabulka:

TEPELNÁ A FINANČNÍ BILANCE		2014	2013	2012
Teplo dodané v palivu	GJ	42 899	56 509	24 748
Náklady na palivo	Kč/rok	5 576 432	4 195 038	2 866 223
Náklady na štepkování	Kč/rok	144 236	418 447	529 914
Ostatní náklady	Kč/rok	6 784 776	6 303 774	6 085 242
Prodané teplo	GJ	18 587	24 045	21 981
Tržby za teplo	Kč/rok	7 118 821	9 209 235	8 418 723
Ostatní tržby (dotace)	Kč/rok	2 918 160	3 346 625	1 759 377
Hospodářský výsledek výtopny a soustavy CZT	Kč/rok	-2 468 463	+1 638 601	+696 721

Výstavba centrální výtopny přinesla zásadní vylepšení kvality ovzduší ve městě. Je proto naší povinností i naším cílem udržet soustavu CZT v provozu pro co nejširší okruh občanů. Budeme hledat možné úspory jak v položce ostatních nákladů výtopny a soustavy CZT, tak i v nákladech na palivo. Máme oproti jiným výtopnám a teplárnám na biomasu zcela mimořádnou výhodu v tom, že město vlastní velké množství pozemků se stálou produkcí biomasy. Jsem proto přesvědčen, že dobrou spoluprací vedení města se zřizovanými podniky, (Kašperskohorskými městskými lesy s.r.o. a Kašperskohorským statkem s.r.o.), jsme schopni udržovat naše náklady na palivo na mimořádně nízké úrovni. A zachovat tak naši mimořádně nízkou cenu tepla i do dalších let.

Milan Bechyně

Informace radního pro kulturu, památky, cestovní ruch a urbanismus

Jako člen Rady města bych rád seznámil naše občany se záměry a rozhodnutími, které spadají do oblastí, jimž se jako radní věnuji.

Kultura:

Rozhodli jsme se více podpořit tvůrčí aktivity místních lidí v oblasti kultury a společenského dění. Abychom nezůstali pouze u slov, rozhodlo se vedení města výrazně navýšit finanční částku, kterou poukazuje do městského grantu na podporu kultury, spolkové a klubové činnosti. Každý rok museli členové kulturní komise, kteří žádosti o finanční podporu vyhodnocují, významně ponížít částky, o něž bylo žádáno. A navíc mám zkušenosti z jiných obcí, které jsou s námi co do velikosti srovnatelné, ukázaly, že i daleko chudší obce přispívají na kulturní a společenské dění více než bohaté Kašperské Hory. Ale dostatek finančních prostředků samozřejmě nezajistí hodnotný kulturní a společenský život. Možná ještě důležitější je chuť, nadšení a odvaha se do něčeho pustit. Například parta mladých nadšenců ze spolku Culture Reunion se rozhodla v místním kině uspořádat filmový festival dokumentárních filmů, který je součástí renomovaného festivalu Jeden svět. Dalším výborným příkladem tvůrčího nadšení a spolupráce je rodící se výstava k výročí

osvobození a vítězství nad fašizmem. Lidé jako Ladislav Hadrava, Emil Kintzl, Igor Nachtigal, Vladimír Horpeniak či Petr Málek starší jsou zárukou kvality. Měl jsem možnost účastnit se úvodní schůzky k výstavě. Výborná tvůrčí a přátelská atmosféra slibující minimálně stejně úspěšnou výstavu, jakou byla na podzim loňského roku výstava Ladislava Hadravy k 1. světové válce a vzniku Československa. Máme štěstí, že mezi námi žijí šikovní a schopní lidé.

Památková péče:

Centrum Kašperských Hor je již více než dvacet let prohlášeno za městskou památkovou zónu, díky tomu je možné pravidelně čerpat dotace na obnovu památek v tomto území z Programu regenerace ministerstva kultury. Nezbytnou podmínkou je fungování pracovní skupiny tohoto programu. Do náplně činnosti této komise jsme přidali ještě urbanismus. V této době se konečně dostává do závěrečné fáze zpracování nového územního plánu a urbanismu s tím jednoznačně souvisí. Členové komise jednoznačně doporučili Radě města zadat zpracování nového Programu regenerace, aby bylo možno dále čerpat dotace ze stejnojmenného dotačního programu. Dalším zásadním doporučením je zpracování regulač-

ního plánu pro Kašperské Hory. Zjednodušeně řečeno - tento dokument by měl upřesnit, jaká architektura a vývoj sídelního útvaru je v našem městě žádoucí a jaká nikoliv. Zkrátka chceme, aby si naše městečko dále uchovalo své jedinečné kouzlo i harmonické spojení s okolní přírodou. Členové kulturní komise také rozhodli o použití příspěvku z Programu regenerace na pokračování restaurování varhan v kostele sv. Markéty.

Cestovní ruch:

Jedním z pilířů ekonomického rozvoje našeho městečka je cestovní ruch. Turisté jsou stále náročnější a také konkurence se zvětšuje. Proto potřebujeme mj. i kvalitní propagaci, abychom je k nám dokázali přilákat. Pro letošní rok jsme se rozhodli spolupracovat se specializovanou agenturou, která zajistí propagaci Kašperských Hor a hradu Kašperk v celostátních médiích formou redakčních článků a reportáží. Věříme, že i díky tomu bude letošní turistická sezona minimálně stejně tak úspěšná, jako tak loňská.

Závěrem bych rád touto cestou poděkoval všem členům „doslouživší“ kulturní komise za jejich zajímavé náměty, čas a energii, kterými významně přispěli ke kulturnímu a společenskému životu našeho městečka.

Zdeněk Svoboda, radní Města Kašperské Hory

Hospodaření městských lesů v roce 2014

Jaký byl rok 2014 v lesích Města Kašperské Hory? Stejně jako v předchozích letech 2012 a 2013 se i loňský rok 2014 obešel bez výrazné kalamity. Celkem bylo vytěženo 28.441 m³, což je proti roku 2013 o 1.287 m³ méně. Jedná o nejnížší výši těžeb za dobu platnosti LHP (lesní hospodářský plán), tedy od roku 2008. Na celé desetileté období platnosti tohoto plánu byla stanovena maximální těžba ve výši 406.400 m³. Ke konci roku 2014 je tedy vytěženo 297.941 m³ a na následující 3 roky nám zbývá 108.459 m³, což představuje v průměru na 1 rok 36.153 m³. Naším cílem do dalších let je nepřekračovat roční těžbu přes 30.000 m³ a tím si vytvořit rezervu pro případnou větrnou, sněhovou či kůrovcovou kalamitu. Na rok 2015 je stanovena těžba ve výši 28.000 m³.

Několik základních údajů z roku 2014:

- Těžba dřeva celkem - 28.411,- m³ z toho kůrvec - 3.392,- m³
vitr - 2.840,- m³
úmyslná - 22.209,- m³
- Přiblíženo - 28.197,- m³, z toho harvestorem - 7.984,- m³, tj. 28,3 %
- Prodej dřeva - 25.539,- m³
- Pořez na pile - 2.073,- m³
- Manipulace na pile - 5.124,- m³
- Zalesnění, výlepení - 21,53 ha (92.690 ks sazenic z toho 46.490 ks z našich školek), v této druhové skladbě a počtech: smrk 65870, buk 14950, jedle 9870, borovice 1600 a javor 400.
- Přirozená obnova - 6,51 ha

- Ožínání - 252,- ha
- Nátěry proti okusu - 351,- ha
- Prořezávky - 55,- ha

Z další činnosti, která je běžně prováděna v našich lesích, lze uvést zejména likvidaci klesetu, stavby a opravy oplocenek, výsek plevelných dřevin, vyvětňování, prostřihávky (ty se provádějí v místech přirozeného zmlazení).

Postavili jsme více než 5000 individuálních ochranných melioračních dřevinám (jedle, buk) a na jejich pořízení se nám podařilo získat dotaci ve výši 158 000 Kč.

Již čtvrtým rokem provádíme ochranu proti loupání u mladých lesních porostů pomocí plastových pletiv. Doufáme, že se nám tato činnost vrátí dobrým zdravotním stavem porostů.

Za zmínku stojí též výroba štěpky z lesa pro naší výtopnu. Za rok 2014 bylo dodáno necelých 3.800,- prms vysoké kvality a ještě zůstala připravená hmota pro štěpkování ve výši cca 1.000 prms. Zároveň byl vyvážen i klest pro další prodej.

Jako každý rok se pokračovalo v obnově a údržbě lesních cest, svážnic a skládek v celkové hodnotě 3.138 tis. Kč. Jednou z největších akcí byla oprava cesty „Bogeraít“, a dále zpevnění svážnic v oblasti Jelenova.

V oblasti myslivosti se pokračovalo ve zvýšeném odstřelu vysoké zvěře a to celkem 76 ks. Zvýšený odstřel je prováděn za účelem snížení škod zvěří na mladých kulturách. Zároveň se ulovilo 29 prasat, 8 srnců a 3 lišky. Dodáno bylo celkem 5.291,- kg zvěřiny.

Další naší činností je provoz pily. Zde v předloňském roce došlo k podstatné změně ve struktuře výroby. Neustále se zvyšující ceny surového dříví a pokles kůrovcových těžeb nás donutil snížit pořez kvalitního dřeva a zároveň začít s manipulací surových kmenů. Za rok 2014 bylo zmanipulováno 5.124 m³ surových kmenů.

Lze konstatovat, že rok 2014 byl úspěšný. Podařilo se nám dobře zpeněžit vytěženou dřevní hmotu (o 148,- Kč/m³), zvýšit podíl kulatiny v sortimentu a tím i přes sníženou celkovou těžbu odevzdat městu v nájmu stejně jako v roce 2013 - tedy 14 mil. Kč.

Ani na kulturní, sportovní a společenské akce jsme nezapomněli.

Na jaře jsme se vydali se zaměstnanci a jejich rodinnými příslušníky do divadla na muzikál Mauglí.

Na podzim jsme uspořádali již 4. ročník turnaje lesnických družstev v nohejbale.

Organizačně jsme zajistili v měsíci listopadu „Hubertskou mši“ pro širokou veřejnost.

V prosinci jsme absolvovali se zaměstnanci relaxační víkend v Františkových Lázních.

V předvánočním čase jsme připravili na prodej vánoční stromky a pro potřeby farnosti a školy jedlovou chvoj.

Opět patří naše díky všem zaměstnancům i živnostníkům za jejich obětavou a poctivou práci v našich lesích.

Ing. Miroslav Mäntl - jednatel

Rozhovor s ministrem životního prostředí Mgr. Richardem Brabcem

V lednu navštívil Kašperské Hory ministr životního prostředí Mgr. Richard Brabec, pro Kašperskohorský zpravodaj poskytl následující rozhovor.

Pane ministře, na konci ledna to bude rok, co jste byl prezidentem republiky jmenován do funkce ministra životního prostředí.

Jak byste uplynulý rok zhodnotil z pohledu prioritních úkolů, které jste musel řešit?

Troufám si říct, že to byl úspěšný rok. Když začnu několika čísly, tak z koaliční smlouvy na období 2013–2017 pro rezort životního prostředí vyplynulo 36 úkolů. Během loňského roku jsme pracovali na 34 z nich a mnohé už jsme splnili. Především jsem ale doslova od první minuty řešil dědictví po předchůdcích, hlavně kritický stav čerpání evropských peněz Operačního programu Životní prostředí. Ten patřil, co se týče čerpání, k těm nejhorším programům vůbec. Díky krizovému řízení a výborné práci týmu na MŽP a Státním fondu životního prostředí ČR se povedlo hrozící ztrátu peněz za rok 2014 ve výši 13 miliard Kč stáhnout na nulu a zachráněné miliardy jsme mohli investovat do dalších stovek užitečných projektů na zlepšení životního prostředí v České republice. Připravili jsme také nový Operační program Životní prostředí na období 2014–2020, ze kterého budeme moci čerpat 72 mld. Kč. Rozjeli jsme další kolo programu Nová zelená úsporám. Uspořili jsme desítky milionů korun na provozních nákladech ministerstva, protože jsme začali o smlouvách s dodavateli vyjednávat opravdu v zájmu státu, což dříve nebylo zjevně zvykem. A připravili jsme řadu dlouhodobě odkládaných legislativních novel, např. zákona EIA (posuzování vlivu na životní prostředí), která blokovala čerpání desítek miliard korun z evropských fondů, zákona o ochraně zemědělského půdního fondu, zákona o ochraně přírody a krajiny, která se významně týká národních parků, samozřejmě včetně Národního parku Šumava, legislativy odpadového hospodářství a řadu dalších.

V Kašperských Horách je stále velmi citlivé téma rozhodnutí Vašeho předchůdce Martina Bursíka o ponechání

dřevní hmoty po orkánu Kyrill bez zpracování. (V roce 2007 to bylo celkem asi 217 tisíc stromů v lesích Národního parku, které se následně staly zdrojem šíření lýkožroutů smrkových do okolních lesů.) Jaký je Váš pohled na toto rozhodnutí s časovým odstupem osmi let?

To je samozřejmě složitá otázka, protože každý se vždy rozhoduje v konkrétních podmínkách a jak známo, po bitvě je každý generálem. Když si to trochu zkapitulujeme, pak tehdejší vedení národního parku bylo po větrné smršti postaveno před úkol: nechat dříví ležet, vytěžit jej, anebo přijít s kompromisním řešením. Přitom každý ředitel národního parku a potažmo ministr životního prostředí musí v obdobné situaci zvažovat spolu s riziky i tyto okolnosti a ctít zásady zvláště chráněného území, kde není prioritní produkční funkce lesa. Tehdy došlo na kompromis a většina popadaných stromů se odtěžila. Tehdejší ředitel byl pak na jednu stranu napadán, že se za něj nejvíce kácí, na druhou stranu mu bylo vyčítáno, že nechal dřevo na bezzásahových zónách v souladu s posláním parku ležet. Nakonec řešil věc i soud. Ten v roce 2011 rozhodl, že v této věci ani ministr ani ředitel nepochybili. Je třeba si také uvědomit, že kromě výše uvedeného objemu dříví po mechanického především v nejceněnějších částech NP Šumava k zetlení bylo naproti tomu v roce 2007 vytěženo a z lesa odvezeno celkem 760 tis. m³, a v roce 2008 dalších 160 tis. m³. Zároveň MŽP uložilo Správě NP a CHKO Šumava provádět intenzivní obranná opatření proti šíření lýkožrouta smrkového na hranicích NP s jinými vlastníky. Tento požadavek musel a musí být dodržen za všech okolností i v budoucnu. Rozumím tomu, že je mnohdy s velkými výhradami přijímáno plnění poslání lesů v národním parku, je-li v protikladu k zájmům a povinnostem vlastníků sousedních hospodářských lesů.

Ale kdyby se něco podobného stalo v budoucnu, jsem přesvědčen, že by Správa reagovala s větším důrazem na omezení šíření „kůrovce“.

Dalším tématem, které zajímá trvale žijící občany v rodinných a bytových domech, ale i chalupáře, jsou náklady na vytápění. Ty tvoří významnou položku rodinných rozpočtů poměrně chudého regionu. Jaké jsou z Vašeho pohledu možnosti občanů a obcí v našem regionu pro uspořádání peněz vynakládaných za vytápění?

Ministerstvo životního prostředí podporuje přechod na ekologičtější způsob vytápění, především v domácích kotlích. Několik let už běží úspěšný projekt tzv. kotlíkových dotací financovaných částečně ze státních peněz a částí z příslušného kraje. Kromě toho financujeme projekty na snížení spotřeby energií v rodinných domech v rámci programu Zelené úsporám, kdy bylo podpořeno zatím více než 80 tisíc projektů, především do zateplení za více než 20 mld. Kč. Nyní připravujeme revoluční projekt z evropských peněz, kdy bychom rádi vyměnili v ČR až sto tisíc nejméně ekologických domácích kotlů za nové.

Velmi zajímavým a přitom ekologickým způsobem může být i centrální vytápění teplem, pokud je k dispozici levné palivo. Tím může být např. biomasa, v šumavských podmínkách především zbytky z těžby a zpracování dřeva.

Vztah vedení NP Šumava a šumavských obcí byl po roce 1990 poznamenán řadou střetů a vzájemných nedorozumění. V čem spatřujete příčiny tohoto minulého vývoje?

Těch příčin bylo určitě víc. Některé obce možná čekaly od založení NP Šumava víc, při jeho vzniku asi padly některé sliby vůči obcím, které později nebylo možno naplnit. Ani časté personální změny ve vedení Správy NP ke klidu určitě nepřispěly. Kromě toho se tu pravidelně objevují i střety některých podnikatelských plánů se zájmy ochrany přírody v národním parku. V průběhu minulého období také došlo v důsledku několika kalamitních stavů k řadě vyhozených situací, které díky pozornosti médií řešila vlastně celá republika. Protože Šumavu má prostě asi každý Čech v srdci. Treba pro mě, jako milovníka lesa a vášnivého houbaře, jsou symbolem Šumavy typické stoleté smrky s dlouhými větvemi až na zem. Pak ale přijde třeba na Poledník a uvidíte jinou Šumavu, území s tisíci polámaných suchých kmenů, na které nám padne zrak jako první. Na to většinou nejsme psychicky vůbec připraveni. A z toho pak vznikají třecí plochy mezi různými skupinami, dokonce i mezi velkými skupinami vědecké obce navzájem, které se pak přenášejí i do médií. Ale když se podívám na dění v sousedním národním parku Bavorský les, kde ta personální fluktuace není zdaleka tak velká, tak i tam existují různé názory na další rozvoj parku mezi vedením parku a některými obcemi.

*dokončení ze str. 5***Jak chce MŽP tyto vztahy do budoucna zlepšit a stabilizovat?**

Základem všeho je dobrá komunikace a výběr těch správných lidí. A především důvěra mezi vedením Správy NP a regionem, která se ale buduje mnoho let a v této oblasti máme spoustu rezerv. Chci, aby ve vedení Správy byla skupina lidí, kteří budou nejen odborníky ve svých oblastech, ale zároveň budou umět komunikovat s okolím. Je logické, že nemohou mít na vše vždy shodný názor s obcemi, či kraji, ale musí být schopni tento jiný názor odborně obhájit a také srozumitelně vysvětlit. Ke zlepšení situace by měla přispět i nová připravovaná legislativa, která se bude týkat národních parků. Orkán Kyrill a následná kůrovcová kalamita výrazně urychlily přirozený vývoj věcí. A my bychom se teď měli zastavit a pokud možno se zdravým selským rozumem a bez jakékoliv ideologie zhodnotit aktuální stav a nenechat se „vybláznit“ pod jakýmkoliv tlakem, zeleným, modrým či jiným. Sledujeme stávající bezzásahová území dalších patnáct let, pozorujeme, co se na nich děje a pak se bavíme, co dál. Nikdo z nás totiž neví, jakým klimatickým extrémům můžeme

treba čelit v dalších letech a jak se v národním parku projeví. Na druhé straně je ale naším velkým cílem zpřístupnění dalších dosud uzavřených míst v 1. zóně parku pro šetrný turismus. Pro letošní i další roky také připravujeme řadu nových lákadel pro turisty s cílem přilákat na Šumavu ještě více lidí a nabídnout tak i víc pracovních míst místním obyvatelům. Vždyť Správa NP je dlouhodobě jedním z největších investorů na území národního parku, kam investovala stovky milionů. Jsem přesvědčen, že je možné skloubit přirozený zájem obcí o jejich udržitelný rozvoj s hlavním cílem ochrany přírody, který je logickou prioritou ve všech národních parcích na světě.

Vývoz dřevní hmoty jako suroviny do sousedního Německa je v našem regionu ekonomicky stále velmi zajímavý. Příhraniční německé pily nabízí velmi dobré ceny - údajně dostávají na pořez i finanční dotaci od vlády? Vidíte nějakou možnost podpory vyššího využití dřeva v našem regionu?

Obecně je současná situace dřevozpracujícího průmyslu v ČR ovlivňována několika hlavními faktory. Svou důležitou roli zde hraje uzavírání tendrů na lesnické činnosti, které jsou ovlivňovány jednak

zákonem o veřejných zakázkách a také současně nastavenými pravidly ministerstva zemědělství MZe a Lesů ČR, které hospodaří na většině lesů ve vlastnictví státu (přes 50 % rozlohy porostní plochy v ČR). Nastavená pravidla tedy výrazně snižují možnosti malých a středních firem se zapojit do výběrových řízení na vypsané veřejné zakázky. Dalším významným faktorem je vývoz přibližně 40 % vytěženého surového dříví do zahraničí a to bez jeho dalšího zpracování. Výše uvedené faktory mají za následek nedostatek surového dříví pro malé a střední dřevozpracující podniky, úbytek pracovních míst a ve svém důsledku také ovlivňují výši výkupních cen dříví v ČR.

Ale např. Správa NP Šumava se dlouhodobě snaží podpořit tuzemské dřevozpracovatele, a proto je výrazně větší část prodeje dříví směřována na český trh. Maximální zpeněžení je pak dosahováno díky prodejům v aukcích a výběrových řízeních. Město Kašperské Hory je rovněž významným producentem dřeva a má tedy v ruce i možnost rozhodnout, kam tuto cennou surovinu směřovat.

Děkuji za rozhovor.

Zdeňka Anandí Barfussová

Okénko Mateřinky Kašperinky

Leden ve školce se nesl v poklidné, přátelské, sněhově bílé atmosféře. Jediným výrazným vybočením z každodenní rutiny byl lyžařský výcvik. Letos poprvé nám Yellow point ski school nabídl lyžařskou školičku - „Lyžařské začátky v Kašperských Horách“. Ukázalo se, že o kurz je poměrně veliký zájem. Přihlásilo se 15 dětí a druhý den kurzu ještě přibyla jedna holčička. Děti si mohly půjčit celé vybavení, včetně helmy. Výcvik trval týden. Každé ráno od 9 do 11 se malí lyžařiči učili lyžovat. Po přivítání v kruhu a pidirozcvičce se děti učily, jak vůbec stát na jedné, na dvou lyžích, jak se otočit, poté cvičily „pizzu“, což je jízda z kopce pluhem. Kdo dokázal již brzdít, tak mohl na jezdící koberec, kdo dokázal jezdit na koberci a zatáčet, postoupil na pidivlek a ten, kdo zdolal vše, tak se dostal na velký vlek. Dvě děti dokonce

vůbec nemusely absolvovat celé kolečko, ale rovnou šly na vlek, kde se s instruktorem zdokonalovaly ve sjíždění svahu. Pátek byl zakončen závody a Mateřinka Kašperinka se byla na své kamarády podívat a povzbuzovat je. Kurz byl naprosto výtečně zorganizován, všichni instruktoři byli milí a stále usměvaví, cena úžasná. Rodiče byli spokojeni a my učitelky také, děti chodily ráno do školky nadšené, všem sdělovaly, co dělají, jak lyžují, že už umí pizzu. Měly ze sebe velikou radost

a tu nám předávaly. Doufáme, že příští rok bude lyžařská školička opět. Všichni se moc těšíme!

Jak nám ten rok pěkně začal, tak také pěkně pokračoval. Únor jsme začali divadlem. Do školky přijelo Divadlo Honzy Pohody s pohádkou „Vlk a kůzlátka“. Pozvali jsme i naše prvňáčky. Děti zpívaly, cvičily, třídily odpad, chytaly blešky a vůbec dělaly s komedianty všemožné vylomeniny. V Mateřince byl kopec legrace, která s námi zůstala i ve dnech následujících, v podobě Bílého dne. Děti přišly v bílém a tento den se ubíral jen po bělavých stezičkách. Tancovali jsme na Vivaldiho Zimu, sněhový tanec a rej sněhových vloček poletoval celou třídou. Děti se proměňovaly v rampouchy tu v mrznoucí, tu v tající až roztály do průsvitné loužičky a slastně se roztékaly do všech stran a relaxovaly. Kreslily stopy krasobruslařů bílou pastelkou na černý papír. Dopoledne jsme zakončili „lopátováním“ na novém kopečku v naší krásné školní zahrádce. Jak Včelky, tak Broučci, ostatně jako každý měsíc, navštívili skvělé výukové programy v IS NP Šumava. Oslavili jsme nejedny narozeniny. Takto my si ve školce užíváme. Inu, pěkné dny to máme v naší Mateřince!

Liběna Svobodová

Ze školního dění

Jak ten čas letí! Mám pocit, že nedávno byl začátek září a najednou jsme dětem rozdávali pololetní vysvědčení. A po jednodenních prázdninách školní rok poskočil do „druhého pololetí“.

Hned na jeho začátku, první únorovou středu, proběhla jedna důležitá událost, a to zápis budoucích prvňáčků. Všichni předškoláci z naší mateřské školy dostali už dříve od svých budoucích starších spolužáků dopis, ve kterém je zvali do školy a napsali jim, co je tam čeká. K zápisu jich přišlo letos opravdu hodně, celkem 26. Většina z nich byla plná dychtivého očekávání. Předváděli nám, jak jsou připraveni na školu. Každý měl za úkol zazpívat písničku nebo říct básničku, poznávat barvy a tvary, nakreslit obrázek postavy a ukázat, jak umí počítat. Na závěr každý budoucí prvňáček dostal drobné dárky, které vyrobily děti ze školní družiny a klubu. Domů si pak s rodiči pyšně vykračovali už jako „sksoroškoláci“.

Začátek druhého pololetí je důležitý také pro vycházející žáky. Touto dobou už mají všichni vybráno, který obor budou studovat. Do poloviny března musí na příslušnou školu poslat přihlášku. Ti, kteří se rozhodli studovat maturitní obory, budou letos po několikaleté pauze opět ve většině případů konat přijímací zkoušky. Pro nás učitele je to dobrá zpráva, protože v posledních letech většina škol přijímala nové studenty bez zkoušek a tím pádem neměli deváťáci nad sebou „bič“, který by je nutil dávat ve škole pozor, učit se a dělat domácí přípravu, zkrátka „šlapat“ naplno. Udržet jejich pozornost a něco nového je naučit bylo mnohdy téměř nemožné.

Ve výčtu školního dění poslední doby také nesmím zapomenout na lyžařský výcvik pro žáky šestého a sedmého ročníku. Proběhl v prvním únorovém týdnu, hned jak dovolily sněhové i organizační podmínky. Děti byly rozděleny do tří družstev

podle toho, jak zdatní jsou lyžaři. Ti, kteří už lyžovat uměli, zdokonalovali svou techniku. Největší pokrok byl jako každoročně vidět na úplných začátečnících, kteří se po zvládnutí základů a prvních oblouků dokázali vypořádat s nástrahami jízdy na lyžařském vleku a poslední den dokonce absolvovat závěrečný závod v obřím slalomu.

Začátek druhého pololetí bohužel poznamenala chřipková epidemie. Většina tříd byla poloprázdných, v první zůstalo dokonce jen 6 žáků. Hodně „vylištěné“ byly i osmá a devátá třída. Ani pedagogický sbor nezůstal ušetřen, sborovnou se ozývalo kašlán a smrkání, dvě kolegyně musely ulehnout. Proto po poradě s příslušnými úřady a s Radou města ředitel školy vyhlásil týdenní volno. Na něj hned navázaly jarní prázdniny, které se ve chvíli, kdy píšu tento článek, právě chýlí ke konci. Doufám, že se po nich všichni žáci i učitelé vrátí zdraví a plní elánu ke své práci.

Alena Jelínková

Doba anonymů?

Chci reagovat na poslední dobou velkou módu anonymních akcí, ať už to byl nechtutný pokus o šokování dnes již bývalé starostky, nebo článek v minulém zpravodaji jménem jakéhosi Kašperáčka.

Žijeme v 21. století a myslím, že bychom měli mít odvahu sdílet svůj názor na určitou věc, nebo říct pravdu do očí člověku, s kterým mám problém. Proboha doba, kdy se člověk bál říct své myšlenky je už pryč a nikdo nikoho za svůj názor přeci nepotrestá. To by za chvíli byl celý Kašperskohorský zpravodaj popsán jen články, „Kašperáčků“, kde by si každý jen vyřil anonymně zlost a nikdo by tím nic nezískal. Obsah článku Kašperáčka byl názorem, který na něco upozorňuje a rozhodně si nemyslím, že bylo nutné ho psát anonymně.

Co se týče akce pohřební služby Adámek, tak tam jsem vůbec nepochopil, co tím chtěl dotyčný říct. Schovat se za někoho, abych náhodou neměl problémy, kdyby se třeba v příštích volbách situace změnila, je zkrátka vrchol zbabělosti. Možné je, že si dotyčný, opojen vlastní genialitou, myslel,

že to bude ohromná legrace, ovšem opak byl pravdou a bohužel to takhle vyznělo dost drasticky. Právě proto máme veřejná zastupitelstva, aby každý občan mohl říct svůj názor na tu nebo onu věc, na zastupitele, na radní, na starostu, na jejich politiku a fungování celého úřadu. A tam může každý s noblesou a nad věcí vyjádřit, co je špatné a co si myslí. A i proto existují volby, které nastaví zrcadlo všem nesplněným slibům, nezodpovězeným otázkám a chování zákonodárců. Ale určitě si nemyslím, že by k politické kultuře takovéto excesy patřily.

Volby dopadly pro někoho špatně, pro někoho dobře, ale tak to je již dlouhá léta a vždy je vítěz a vždy je i poražený. Proto ponechme osočování, ponechme osobní nevráživosti a začněme společně dělat vše pro to, abychom to tu měli krásné, aby se nám sem vraceli turisté, aby se zde hezky žilo. Nechceme se přeci chováním dostat do doby nedávno minulé, kdy závist a udávání určovalo, co kdo bude dělat a či děti budou nebo nebudou studovat.

Tomáš Gabriel, penzion Chata Kačerov

Březen – měsíc knihy.

Městská knihovna na měsíc březen doporučuje následující novinky:

V údolí lišek, Ch. Linková – napínavé drama o únosu mladé ženy a o jejím dalším osudu.

Prorok, A. Stevensová – třetí díl vás zavede do Charlestonu. Kniha je opět plná tajemna, černé magie a záhad stejně jako v předešlých dvou dílech Království a Okřídlená duše, které mám v knihovně také k dispozici.

Zákeřná Ebola, R. Preston – skutečné příběhy lidí, kteří bojovali s virem Ebola a vědců, kteří se snaží vynalézt proti Ebolě lék.

Kodex Camelot, S. Christer – Co když král Artuš nebyl jen legendou? Zajímavý detektivní román vás provede od současné americké vlády až k muži kdysi označenému za pouhý mýtus – Králi Artušovi.

Kalich, N. Bilyeauová – historický román z období Jindřicha VIII.

Červenobílá, D. Vácha – historický román o československých legiích v Rusku.

V naší knihovně máme i spousty knih o Šumavě a mezi ty poslední, které jsme pořídili, patří knihy Šumava očima Vladimíra Horpeniaka I. a II. Díl.

Novinek je v naší knihovně více, vybrali jsme pro vás jen některé z nich.

Budeme se těšit, že novinky se u nás v poličce moc neohřejí a najdou si své čtenáře.

Ludmila Veselá

Městská knihovna Kašperské Hory

Vrchní pánbičkář volá Kašperáčka

Milý Kašperáčku, skoro jsi mě dostal svým článkem, s kterým se částečně ztotožňuji, hlavně v části o startovním bydlení, pracovních příležitostech pro mladé a dopravní obslužnosti našeho města. Bylo mi ale smutno kvůli tomu, jak ses nechtěně snažil rozdělit naše město na duchodce, pánbičkáře a mladé. Za tu dobu, co jsem měl možnost naše město poznat, se začalo tak krásně spolčovat během různých akcí na náměstí, kolem vánočního stromčeka, při nejrozličnějších hudebních produkcích a sportovních aktivitách, ba dokonce i v kostele při svatohubertské a půlnoční nebo při zehnaní manželům. Je to město, kde ti, kdo chtějí, se chopí příležitosti, buď jako pořadatelé nebo účastníci. Anž bych měl v úmyslu někoho obzvlášť chválit, mi vyvstává na mysl Tomáš Mottl, který pořádal fotbalové utkání pro mladé; Zdeněk Kůs, který není jen nadaným uměleckým truhlářem, čímž dělá reklamu našemu městu, ale se svým týmem odvádí skvělou práci s mladými ve skautském oddílu; Václav Kůs, který organizuje filmový festival Jeden svět a již třetím rokem pořádá Festival na konci světa; Ondřej Vrhel, jenž je pořadatelem metalových koncertů v Horském klubu, mladí, kteří tu otevřeli pražskou kávu a obohatili tím naše město o další pracovní příležitost a krásnou vůni; nemluvě o Veronice Rosecké a Lucii Valentové. Tradičně pořádají řadu aktivit pro mladé, snaží se vyhovět každému, kdo má podněty na zajímavé filmy bez ohledu na to, zda zaplní kinosál či nikoli. To jsou nadaní a vzdělaní lidé, již to tu nevzdali a krom konstruktivní kritiky si vyhrnuli rukávy a něco dělají. Je pro mě velkou nadějí vidět takové lidi a není jich v našem městě málo. Myslím přitom na Ondřeje Koubka, rozhodně ne pánbičkáře, který tak skvěle rozjel svatohubertskou mši, Janu Švejnovou, která pomohla rozvíjet strategii cestovního ruchu v našem městě, Jana Voldřicha, který dokonce pracuje v zastupitelstvu, kde hájí zájmy mladých, Jaroslava Havla, také zastupitele, který táhne školní mládež ke sportu. A tak bych mohl pokračovat dále a dále a omlouvám se všem, na něž jsem zapomněl nebo je třeba ani neznám. Tito a mnozí další jsou pro mě zářícím příkladem, že má smysl zůstat v našem městě, kde se dává prostor mladým, kteří se naučili využít poskytnuté příležitosti. Na kulturní komisi je dokonce pravidlem, že právě takové smysluplné aktivity pro mládež a děti dostanou prioritní a téměř plnou podporu. Milý Kašperáčku, budu první, který zvedne ruku pro tvou žádost. Nestačí psát anonymně do novin a dávat redakci falešné jméno, je třeba vstát a zapojit se. Jen tak lze rozvíjet občanskou společnost! Situace rozhodně není tak zoufalá, jak (si) ji představuješ, i když sám máš možná špatné zkušenosti.

Dotklo se mě, a nejsem v tom sám, jak ses mezi řádky vyjadřoval o starších lidech v našem městě, ke kterým mám kvůli jejich zralosti, životní zkušenosti a tomu, co prožili, takovou úctu. Mám je rád, protože spoluutváří

naše město, činí z něj pestrou mozaiku, přejí jim jejich odpočinek a dokážu si představit, že si vybrali právě Kašperské Hory pro tuto svou životní fázi. Článek ve mně vyvolal pocit, že překáží. Můj názor je, že se naopak navzájem doplňujeme a zaslouží si pozornost a patřičnou péči! To snad, milý Kašperáčku, jednou pochopíš, až dospěješ a sám budeš mít nárok na odpočinek.

Hluboce mě zasáhlo bezcitné shrnutí mých milovaných křesťanských spoluobčanů pod termín „pánbičkáři“, neboť je to oslovení záměrně hanlivé. Jako hlavní pánbičkář ti (vám?) musím být trnem v oku, protože příliš vyčnívám. Není to totiž církev, která žádá o příspěvky na rádobu církevní kulturní akce, ale jsem to já, který jako privátní osoba podávám žádosti o grant, protože svými aktivitami chci smysluplně přispět do dění našeho města. Když tyto věci pořádám, dělám to se spoustou dalších dobrovolníků - nejen - pánbičkářů, a to jak starších, tak mladších; děláme to ve svém volném čase a často se kvůli tomu můžeme přetrhnout. Možná to, co já a další pánbičkáři (však patříme do jednoho pytle) pořádali, ať je to Rybova mše, poutní koncert, koncerty vážné hudby, mikulášské besídky, adventní dílny, dětský Klub Jonáš, hudební festival Mount Kašperk (původně pro mladé), nebylo podle tvého gusta a gusta těch anonymů, které zmiňuješ ve svém článku. Jiní spoluobčané, nejrozličnějších věkových kategorií, si to zase vychutnávali z plného hrdla a rozhodně je jich více než jen náš spolek pánbičkářů, jak jsi nás, milý Kašperáčku, osopil.

A také mi tě bylo upřímně líto, že ti, podobně jako anonymnímu dárci pohřební kytice loučící se starostce Bernardové, ještě nedošlo, že žijeme ve svobodné zemi, kde můžeme beze strachu otevřeně říkat a psát svůj názor, ba dokonce urážet skupiny spoluobčanů, neboť tomu dnes říkáme demokracie a bezpodmínečná svoboda slova. Kdyby ses pod článkem podepsal, měl bych před tebou velký respekt.

A tak jsem si, milý Kašperáčku, řekl: co kdyby ten Kašperáček měl pravdu? Díky Tobě jsem se probudil z polospánku a začal věci vidět v jiné perspektivě. Možná máš pravdu, možná naše město není město pro mladé a nadaní mladí hledají svou budoucnost jinde. Možná je to skutečně tak, že se příliš mnoho pozornosti a financí věnuje duchodcům a pánbičkářům. Pak bych ti, milý Kašperáčku, radil, abys povstal a začal něco činit, neboť nastala tvá doba, kdy můžeš s těmi mnohými, kteří sdílí tvůj názor, věci měnit. Pokud se ti to nedařilo za vlády starostky Balounové nebo Bernardové, tak to zkus se starostou Málkem. Kdyby to mělo znamenat, že se v rozpočtu města už nenajdou finanční prostředky na pomoc při kulturních akcích nebo na uchování kulturních památek, které jsou církevní, protože „se Církvi už přispělo dost“ (názor nemála zastupitelů) nebo kvůli dojmu, že si to pánbičkáři pečou pro sebe, pak všem přejí, aby ušetřené prostředky

našly lepší využití. Já, jako vrchní pánbičkář, jsem nepřišel do Kašperských Hor na prvním místě opravovat církevní památky, organizovat kulturní akce, rozvíjet cestovní ruch a už vůbec ne vyždímat z města co nejvíce peněz, ale hlásat Evangelium: že Bůh miluje každého a čeká, až se k Němu přihlásí, že nám dává věčné hodnoty a deset bodů jak je konkrétně praktikovat. To budu s mými spolupánbičkáři dělat, i kdyby nás měl za to nějaký Kašperáček ukřižovat.

Doufám, milý Kašperáčku, že jsi dočetl až do konce. Za toto probuzení vděčím právě tobě a za to ti chci upřímně poděkovat. Rád bych tě pozval na panáka, kdyby ses někdy odvážil stát se svobodným člověkem a přestal být loutkou jménem Kašpárek. Jestli chceš nebo ne, jsem i tvůj farář a mám tě rád, takového jaký jsi.

Děkuji i paní Barfusové, která článek - byť anonymně - otiskla. Je totiž další mladou ženou, která se vrátila do našeho krásného města, protože v něm vidí nejen svou budoucnost. A to je dobře!

P. TOMAS +

Báseň

Začarovaný dům.
Je den zimní, sníh a sychravo
píjí čaj, ve kterém voní rum.....
jen tak koukám za záclonou
z okna pokoje a vidím
před sebou ten tajemný
začarovaný dům,
který prázdnotou zeje
a tajemno okolo i uvnitř
jako když čarodějnice kleje.
Proč prázdnota
a dům jak díra černá....
je to síla tajemna a ticha
a najednou slyším v domě
zatoulané psy výt ač
byl tu klid.
V tom domě plném prachu,
špíny a divného strachu.....
možná zapomenuté duše
tu po špičkách chodí
a tou prázdnotou se brodí.
A jen malá zvonice na střeše
co přát má klid, ale nikdo zde
así ze strachu nebude žít
a obava a ostych těm strachům nahrává,
tajemno a skučení vichru kolem
čarodějněmu dění nahrává.
A jen ty kroky duší v domě
co ve tmě praskají
čím dál víc tomu tajemnu dodají.....
je tam či není to čarovné vření
co divné zakouzlení tomu
začarovanému domu přeje
a smutná zvonice co na střeše stojí
a samotou zeje se čarů taky bojí,
jenže si o pomoc nezazvoní.

Miroslava Langerová Kavrlík

Zápis do Mateřské školy v Kašperských Horách na školní rok

2015/2016 proběhne dne

26. 3. 2015 od 9.30 do 13.00

Kritéria k přijímání k předškolnímu vzdělávání :

1. Trvalé bydliště alespoň jednoho z rodičů v Kašperských Horách, popř. spádovém obvodu školy.
2. Děti s odkladem povinné školní docházky.
3. Dosažení 6 let věku dítěte v období od 1. 9. do 31. 8. následujícího školního roku.
4. Dosažení 3 let věku dítěte v době zahájení školního roku.
5. Dosažení 3 let věku dítěte v období od 1. 9. do 31. 8. následujícího školního roku.

S sebou přineste občanský průkaz zákonného zástupce

a rodný list dítěte.

BRIGÁDA MĚKIS KAŠPERSKÉ HORY HLEDÁ BRIGÁDNÍKA NA POZICI PRŮVODCE PO MĚSTĚ.

Termíny prohlídek:

- duben - velikonoční víkend 4. a 5. 4.
- květen - 2. a 9. 5.
- červen a září - soboty
- červenec a srpen - neděle
- prosinec - 27. - 31. 12.

Více informací na tel. 376 503 411, e-mailu informace@kasphory.cz nebo přímo v kanceláři MĚKIS.

Důležité upozornění: změna jízdních řádů

úprava spoje č. 32006

České Budějovice - Prachatice - Vimperk - Sušice

změna platná od 1. 3. 2015 do 12. 12. 2015

z Sušice do Kašperské Hory

15:35 Sušice, nábreží 15:59 Kašperské Hory

- Sušice, nábreží (15:35) > České Budějovice, aut.nádr. (18:20)
- denně, nejede do 28.II.,5.IV.,5.VII.,27.IX.

z Kašperské Hory do Stachy

15:59 Kašperské Hory 16:18 Stachy, aut.st.

- Sušice, nábreží (15:35) > České Budějovice, aut.nádr. (18:20)
- denně, nejede do 28.II.,5.IV.,5.VII.,27.IX.

Vrata Šumava

Vrata, brány, rolety žaluzie

<http://www.vrata-sumava.cz/>
TEL: 608 941 999

EKOLOGICKÁ LIKVIDACE AUTOVRAKŮ ZDARMA

Pavel Břicháček

Smetanova 403, Kašperské Hory
(areál vedle Medica filter)

Tel: 602 415 716

Family hotel Rilancio v Kašperských Horách
hledá
kuchaře/kuchařku do nově otevřené hotelové
restaurace.

Požadavky: spolehlivost, samostatnost,
časová flexibilita, kreativita.

Více informací: tel.: 602 398 988,
e-mail: lander@hotelrilancio.cz,
recepce hotelu Náměstí 8, Kašperské Hory

Spak Foods s.r.o.

nadnárodní výrobce značkových potravin přijme
pracovníky do třísměnného potravinářského
provozu na pozici

MANIPULANT - ŘIDIČ

Náplň práce: manipulace se zbožím a materiálem, řízení motorových
vysokozdvíhových vozíků, řízení nákladního automobilu

Požadujeme: Vyučení v jakémkoliv oboru, výhodou je vyučení strojní mechanik.
Řidičské oprávnění skupiny C, profesní průkaz, praxe v řízení a
údržbě nákladních vozidel

Datum nástupu: možný okamžitý nástup, jinak dle dohody

Nabízíme: Stablní dlouhodobé zaměstnání v úspěšné a stále se rozvíjející
nadnárodní firmě s dlouholetou tradicí. Dobré platové ohodnocení
závislé na výkonu, 13. a 14. plat v roce, příspěvek na stravování,
příspěvek na důchodové připojištění.

Lokalita: Sušice

Písemné nabídky se strukturovaným životopisem
(včetně telefonického a e-mailového spojení na Vás) zasílejte na adresu:
SPAK Foods s.r.o. • Nádražní ulice 623/II • CZ-342 01 Sušice •
info@spak.cz

SPAK Foods s.r.o.

nadnárodní výrobce značkových potravin přijme
pracovníky do třísměnného potravinářského
provozu na pozici

VÝROBNÍ DĚLNÍK - DĚLNICE

Náplň práce: výroba potravin, manipulace s materiálem, obsluha strojního zařízení

Požadujeme: vyučení v jakémkoliv oboru

Datum nástupu: možný okamžitý nástup

Nabízíme: Stablní dlouhodobé zaměstnání v úspěšné a stále se rozvíjející
nadnárodní firmě s dlouholetou tradicí. Dobré platové ohodnocení
závislé na výkonu, 13. a 14. plat v roce, příspěvek na stravování,
příspěvek na důchodové připojištění.

Lokalita: Sušice

Písemné nabídky se strukturovaným životopisem
(včetně telefonického spojení na Vás) zasílejte na adresu:
SPAK Foods s.r.o. • Nádražní ulice 623/II • CZ-342 01 Sušice •
info@spak.cz

- **Velký výběr nábytku**
- **Doprava po Sušici zdarma**
- **Dodáváme převážně český a slovenský nábytek**
- **Zajímavé ceny**
- **Montáž nábytku**

Nová 252, Sušice

(za Rumpoldem)

tel: **378 608 379**

mobil: **602 286 092**

novanabytek@seznam.cz

www.nova-nabytek.cz

HRAD KAŠPERK HLEDÁ PRACOVNÍKA NA POZICI ÚDRŽBÁŘ NA HRADĚ KAŠPERK

POŽADADUJEME:

- všestranná manuální zručnost
- řidičské oprávnění sk. B
- flexibilita a nekonfliktnost
- práce s dílenským nářadím a zahradní technikou
- zodpovědnost a samostatnost

NABÍZÍME:

- pracovní poměr po období turistické sezóny
- zaměstnanecké benefity (stravenky)
- práci v mladém kolektivu
- práci na plný úvazek
- rozmanitá pracovní činnost

Nabídky vč. stručného životopisu s kontaktem zašlete
či osobně doručte do 6. 3. 2015 12.00 na adresu:

Městský úřad Kašperské Hory, Podatelna,
Náměstí 1, 341 92 Kašperské Hory

Na obálku připište: „Údržbář – Kašperk“

**Pro více informací volejte na tel. č.: 376 582 324
nebo pište na e-mail: kastelan@kasperk.cz**

Stolová hora na chvíli stála nad Kašperskými Horami...

ANO! Tento pocit jsem měl já a myslím, že i většina posluchačů poutavého vyprávění RADKA VRHELA o jeho loňské cestě do Jihoafrické republiky. Měli jsme možnost se ho zúčastnit v podvečer 2. února t.r. v IS NP Šumava.

Více než v hodinovém příběhu, doplněném světelnými obrazy, přiblížil naplněnému kinosálu tento „známý i neznámý“ kout světa. Radek, jako málokterý občan republiky, stanul na nejjižnějším bodu Afriky – mysu Dobré naděje. Vystoupil

na světově pozoruhodnou Stolovou horu (též Tabulovou horu), která se zdvihá přes 1 000 metrů vysoko nad mořskou zátoku, kolem níž je rozloženo víc než třímilionové Kapské Město.

Radek se v něm na svém kole, v cyklistickém dresu Kašperských Hor, zúčastnil 34. ročníku největšího cyklistického závodu na světě. Každoročně se ho účastní kolem 35 tisíc závodníků z celého světa na trati 100 km kolem dvou oceánů (Indického a Atlantského).

Díky svým přírodním scénériím je Kapské Město označováno za jedno z nejkrásnějších měst světa. Stalo se oblíbeným turistickým cílem pro surfaře a plavce. Populárními sporty jsou zde ragby a fotbal. V červenci roku 2010 se v Kapském Městě konalo známé mistrovství světa ve fotbale.

Jihoafrická republika je také módní krásnou vinařskou zemí. Je devátým největším světovým producentem vína. Většina vinic je vysázena právě v okolí Kapského Města.

Ty před časem nalákaly i známého finančníka, „Modraváka“ Zdeňka Bakalu, který zde koupil prastaré nádherné vinař-

ství „Klein Constantia“, vyhlášené svým bílým dezertním vínem a později k němu připojil i vinařství „Anwilka“, specializované na červené víno.

JAR je začátkem 20. století proslulá rasovou segregací (pod afrikánským názvem „APARTHEID“). Upevnily se mocenské pozice bělošské minority a výrazně byla omezena práva a životy ostatního barevného a domorodého obyvatelstva.

V Kapském Městě žilo mnoho odpůrců apartheidu, mnozí byli internováni na blízkém ostrově Robben Island. Zde byl uvězněn i známý Nelson Mandela, který strávil ve vězení celkem 27 let. Po zrušení apartheidu byl potom v letech 1994–1999 prezidentem Jihoafrické republiky. Zemřel v roce 2013 ve věku 95 let.

Nechalo by se ještě hodně psát, např. o stravování, cenách, dopravě.

Tolik z vyprávění Radka Vrhela, kterému tímto chci za sebe i za občany Kašperských Hor poděkovat za opravdu zajímavé povídání.

Přeji mu další krásné výlety po světě.

Karel Větrovec

Family hotel Rilancio v Kašperských Horách hostí záhadologické víkendy s přednáškami:

23. 5. - 24. 5. 2015 lektor Petr Vokáč

- Tajemství Jantarové komnaty
- Záhady otazníky atomové bomby nacistů
- Tajemství lidského mozku

30. 5. - 31. 5. 2015 lektor Vladimír Liška

- Nerozluštěné záhady českých dějin
- Upíři a vlkodlaci v českých zemích
- Tajemství parapsychologie

6. 6. - 7. 6. 2015 lektor Vladimír Šiška - vedoucí českého záhadologického projektu Záře

- Keltové a jejich tajemství
- Záhady obilných piktogramů

13. 6. - 14. 6. 2015 lektor Josef Purkert – předseda Fantastic Facts Clubu

- Tajemný hrad Houska – fakta a fikce
- Voynichův rukopis – nejzáhadnější kniha světa
- Podivuhodný válečný invalida – nacistické tajné zbraně, UFO, Ludvík Souček – realita

20. 6. - 21. 6. 2015 lektor Jitka Lenková - spisovatelka

- Záhady Kašperskohorska
- Mimozeemšťané v Čechách
- Tajemství technologie dávnověku a tajné společnosti

**Pro více informací a rezervaci kontaktujte recepci hotelu, Náměstí 8, Kašperské Hory,
tel.: 379 738 340, email: info@hotelrilancio.cz, www.hotelrilancio.cz**

cena: jednotlivá přednáška 99 Kč, víkendový blok 199 Kč

začátek: sobota v 10.00 a 19.00, v neděli v 10.00 (uvedené časy jsou orientační)

Nevodí nás za nos?

Jak sleduji slova a skutky našich samozvaných radních (samozvaných proto, že se sami mezi sebou zvolili – pět z devíti, aniž přihlédl k vůli a přání občanů města), shledávám v nich řadu rozporů. Pozorně čtu, co prohlašují do novin, stejně tak znamenám, co píšou do Zpravodaje a nestačím se divit! Abych byla konkrétní: v posledním loňském čísle Zpravodaje se pan starosta hlásí k tomu, že jeho přičiněním byli v roce 2013 do pracovního poměru přijati dva investiční technici, kteří během jednoho roku prý městu ušetřili téměř 2 miliony korun na akci „Zpevněné plochy pro ukládání štěpky“. Počítejte se mnou: smlouva s původním zhotovitelem stavby, firmou Vyslystav, zněla na 4,5 mil. Kč a skutečně jí bylo vyplaceno 2,496 mil., neboť pro nekalitní práci a nedodržování termínů s ní byl smluvní vztah ukončen. Na dokončení stavby byla uzavřena smlouva o dílo s dalším zhotovitelem, firmou Znakon, které město na základě smlouvy o dílo, postupně rozšířené o 4 dodatky, zaplatilo 4,616 mil. korun. Takže za investici s původním rozpočtem 4,5 mil. Kč město nakonec zaplatilo 7,112 mil. Kč (všechny údaje bez DPH). Faktem je, že celková dodávka od Znakonu byla na základě dalších městem požadovaných prací rozšířena, ale ani tak podle mně město neušetřilo ani korunu, natož téměř dva miliony! Celá akce bude mít zřejmě ještě soudní dohru, neboť se firma Vyslystav domáhá doplacení částky 1,7 mil. korun, kterou jí město nevyplatilo coby penále vyčíslené za porušení podmínek smlouvy o dílo.

Působení dvou investičních techniků a jejich činnost při přípravě a provádění stavební činnosti zhodnotil v polovině loňského roku ve své zprávě finanční výbor, který shledal řadu nedostatků. Radě města doporučil některé jejich kroky dále prověřit, vyvodit odpovědnost a pracovní smlouvu jim neprodloužit. Z mého pohledu „přínos“ působení tehdejších dvou stavebních techniků zdaleka nepřevýšil náklady, které v souvislosti s jejich činností městu vznikly. Projekty připravovaných investic beztak zpracovávali a zpracovávat vždy budou k tomu nasmlouvání projektanti, žádosti o dotace opět za úplatu připravovaly najaté firmy. K čemu jsme platili dva techniky? Při rozsahu investiční činnosti, která se připravuje nebo i v současné době probíhá je stejným luxusem opět angažovat dva pracovníky (placený místostarosta + 1 navíc z kritizované dvojice techniků – asi pro mimořádné zásluhy mu byla prodloužena smlouva o další rok). Odborný dozor na stavbě je výhodnější svěřit specializované firmě, nad dodržováním bezpečnosti práce při provádění staveb musí ze zákona bdít k tomu oprávněná osoba. A „popohánět“ projektanty, aby dodržovali nasmlouvané

termíny, to může stíhat i pověřený a štedře placený radní. Takže letos opět platíme minimálně jednoho technika navíc.

Současní radní neustále kritizují „nedostatky“ v přípravě výstavby nové tělocvičny a staví se do role těch, na jejichž bedrech leží „chyby“ předchozího vedení napravovat a současně hlídat, aby se stavba neprodrazila. A jak jim to jde? Více než dva měsíce nebyli schopni projednat a náležitě zůradovat odsouhlasené vícepráce (jednací řízení podle zákona o veřejných zakázkách, uzavření dodatku ke smlouvě o dílo) a výsledek? – přerušení prací na stavbě, a tím prodloužení termínu dokončení stavby o 6 týdnů. V poloce výstavby se navíc rozhodli změnit firmu, která vykonávala technický dozor na stavbě a činnosti koordinátora bezpečnosti práce, protože prý byla „málo přísná na zhotovitele stavby“, jiné důvody nové vedení města nenašlo. Původní firma by činnosti dozoru na stavbě a koordinátora BOZP po celou dobu výstavby vykonávala za 479 tis. včetně DPH. Nově radní na počátku roku angažovali na týž výkon činnosti subjekty dva a v návrhu rozpočtu na letošní rok jim rezervovali částku 460 tis. korun, také včetně DPH. Když sečteme vyplacenou úhradu za činnost původního technického dozoru a koordinátora do skončení smluvního vztahu (237 tis. Kč) a částku, která je připravena pro tento účel v letošním rozpočtu (460 tis. korun) pro nové dvě firmy, pak za výkon technického dozoru a koordinátora BOZP za dobu výstavby město zaplatí více než 200 tis. Kč navíc (v tom zatím není promítnuto prodloužení doby výstavby, určité 6 týdnů nebudou pracovat zadarmo).

V lednovém čísle Zpravodaje se podařilo „1. místostarostovi“ předvést další rozpor slov a skutků. Dočetli jsme se, že: „.... vlastního obrovského majetku, který patří všem občanům Kašperských Hor. Je tedy jasné, že na svém si zaměstnáme své.“ Myslel to vážně a platí to i pro radnici? Zřejmě rada města je tím orgánem, který podle nějakých zvláštních kritérií bude rozhodovat, kdo je „svůj“ a kdo není, neboť „přijímání nových pracovníků bude konzultováno s Radou města“. Ty nové „své“ odjinud už si radní usadili na dobře honorovaná místa a vedoucím městských organizací teď vzkázali, že jsou nesvéprávní, neboť bez posvěcení radou nemohou přijmout pracovníky na práce v lese, na pile, u statku a dokonce i ve zdejší škole. A vůbec, nejedná se náhodou o diskriminaci?!

Po takovém příkladu zvládnutí radních se ani nedivím, že se občané budou bát nahlas vyslovit svůj názor na správu a dění ve městě. Občanů Kašperácků bude víc, pokud se z obav z odplaty neodmílí docela.

Vážení občané kašperskohorští, nebojte se radním a jejich spřízněným zastupitel-

ům jasně říci, co se Vám nelíbí, s čím nese spokojeni. Ať si uvědomí, že jsou tu pro Vás a ne Vy pro ně, že se mají řádně starat o svěřený majetek nás všech a pracovat ku prospěchu všech občanů, ne jen pro sebe, své kamarády a známé. Příležitosti, kdy a kde můžete svůj názor vyslovit, je veřejné zasedání zastupitelstva. Zde bezprostředně můžete sledovat, jak se zastupitelé rozhodují a chovají, zda přihlížejí k názoru občanů a věrte, že pod dohledem a kontrolou veřejnosti si rozmyslí jednat proti Vaší vůli.

*Alena Balounová,
člen zastupitelstva města*

(Na přání autorky nejsou v textu opravovány případné gramatické, stylistické či jiné chyby.)

Poplatky finančnímu odboru

Připomínám, že dne **31. 3. 2015** končí lhůta pro zaplacení 1. splátky poplatku „za svoz a likvidaci odpadu“. Poplatek platí všechny osoby s trvalým pobytem v obci a majitelé staveb k individuální rekreaci. Poplatek činí **550 Kč** za osobu na rok, u rekreačních objektů za objekt na rok.

Osoby s trvalým bydlištěm mohou platit poplatek ve dvou stejných splátkách, a to do 31. 3. první splátku a do 30. 9. druhou splátku. Poplatek je možné hradit i jednorázově v termínu 1. splátky.

Majitelé rekreačních objektů jsou povinni uhradit celou částku v termínu do 31. 3. běžného roku.

Nezaplacení poplatku ve stanovené lhůtě může vést ke zvýšení dlužné částky až na její trojnásobek.

31. březen je také mezním termínem pro zaplacení poplatku ze psů. Poplatek je nutné zaplatit za každého psa staršího 3 měsíců.

V termínu do 31. března jsou poplatky vybírány v pokladně MÚ v 1. poschodí.

Alena Kolářová

Půst

Většina lidí si asi ani nevšimla, že 18. února na tzv. Popeleční středu začalo pro křesťany postní období. Pokud nepočítáme neděle, trvá 40 dnů a vrcholí předvelikonočním „Svatým týdnem“. Po druhém Vatikánském koncilu, který proběhl v šedesátých letech, se půst, alespoň v katolické církvi, značně omezil. Z celého liturgického roku zůstalo vlastně jen toto postní období se dvěma dny tzv. přísného postu, postu od masa a újmy, což znamená, že se dosyta najíme jen jednou denně. Těmito dny jsou Popeleční středa a Velký pátek ve Svatém týdnu. Advent, období čtyř týdnů před Vánoci, už dnes není postem v pravém smyslu slova.

Pokud dnes někdo přemýšlí o postu, vidí v něm spíš něco, co pozitivně ovlivní jeho zdraví, spojuje si ho s hladověním, pročištěním organismu, spojuje ho s různými pitnými kúrami, bylinkami a přistupuje k němu ryze „světsky“. Pro nás křesťany je období postu obdobím pokání, ale kupodivu obdobím radostným. Už to, že při znamení popelce na čele říká kněz: „Obráťte se a věřte evangelium“. Je to radostné zvolání, vždyť evangelium v překladu znamená radostnou zvěst. To měl na mysli Ježíš, když

učedníkům říkal, aby si nesypali hlavu popelem a nedělali ztrápené obličejy, aby všichni viděli, jak se postí a trápí, ale aby si pomazali hlavu olejem (v tehdejší době slavnostní úprava) a tvářili se radostně. Naše zkroušenost a pokání nemá být výrazem těla navenek, má to být niterná záležitost mezi mnou a Bohem. Je to doba, kdy tím, že se ztišíme, v duchu se vzdálíme od hluku světa, něco si odříkáme nebo naopak přidáváme povinnost, které se jindy vyhýbáme, měla by naše duše jasněji prohlédnout. Je ostatně známou pravdou, potvrzenou starým studentským rčením, že plný břich naší vnímavosti zrovna nesvědčí.

Odříkání a hladovění není tedy cílem postu, ale jeho prostředkem. Nejde nám primárně o to, abychom zhubli, zkrásněli nebo se uzdravili. Chceme s Boží pomocí maximálně uzdravit a zkrášlit svou duši, o níž v postu nejvíce jde. Krom vnímavosti je další nezbytnou podmínkou „uvěřit evangelium“. Mám-li něčemu uvěřit, musím to v první řadě znát. To znamená více se tím v postě zabývat, číst evangelium, přemýšlet o něm, tzv. ho rozjímat. Moderní člověk už není schopen plně rozumět obrazivému jazyku, jímž je evangelium psáno,

je proto dobře mít k ruce i nějaký kvalitní výklad, který nám umožní hlouběji pochopit jeho smysl. Čím víc se tím zabýváme a přemýšlíme o tom, tím víc chápeme, že je to opravdu radostná zvěst, že Boží láska vůči nám je nekonečná. A zároveň tím jasněji vidíme, co nám v cestě za plným prožíváním této radosti překáží, co děláme špatně a je nám i trochu smutno z toho, že nejsme schopni s tím něco udělat, že nejsme schopni se té lásce přiblížit a žít v ní. A je to tak. Vlastními silami to nezvládneme. Ale, a k tomu nás taky vede lepší poznání a pochopení „radostné zvěsti“, zároveň pochopíme, že Bůh to od nás ani nečeká, že je naopak ochoten nám v tom pomoci, dokonce to udělat za nás. Stačí, když k němu přijdeme a poprosíme ho o to, když mu svoje chyby a zranění předložíme, aby je mohl uzdravit. A to je další smysl postu, tzv. pokání – uvědomit si svoje chyby, pochopit že na ně nejsem ve své slabosti sám a předložit je tomu, kdo nás miluje a uzdravuje, abychom mu i v tomhle mohli být blíž...

V příštím čísle si povíme něco, o duchovním smyslu Velikonoc.

Helena Pekárková

Když na Šumavě klepalo jaro na dveře

Postní doba

Předjarní a zčásti jarní čas i na staré Šumavě poznamenávala výrazně doba postu. Je to čtyřicetidenní období přípravy na slavení Velikonoc. Pro tuto dobu se doporučuje věřícím půst, to je částečné nebo úplné zdržování se pokrmů, zvláště masitých. Bible předkládá příklad Mojžíše, který před přijetím Desatera „chleba nejedl a vody nepil“ 40 dní a nocí. Podobně před svým veřejným vystoupením se postil na poušti 40 dní i Ježíš. Ve středověku stanovila římská církev půst na celkem 186 až 192 dní v roce, kdy se nemělo požívat maso teplokrevných zvířat. S takto velkým množstvím postních dní pak zákonitě souvisela velká spotřeba ryb v širokých vrstvách obyvatelstva. Masitou stravu nahrazovaly vedle ryb a moučných jídel zejména také ovoce, zelenina, zejména zelí, a rostlinné oleje.

Postní doba byla ve vážnosti a v kajícím duchu prožívána i na staré Šumavě. Dodržování postních předpisů v jídle bylo samozřejmostí. Vypráví se, že dokonce kuřáci a „šňupáci“ brisili se zdržovali svých náruživostí. Rodina a vůbec všichni lidé z hospodářství každý večer v postě společně poklekali k modlitbě růžence a Otčenáše. Přednášely se též prosby za zemřelé, za všechny blízké i za ty, kteří se zdržují v daleké cizině a podobně. Rozsvěcovala se při tom hromnička nebo zvláštní tenká svíčka zvaná sloupek. Takové postní modlení, které se přísně dodržovalo, trvalo nezřídká hodinu i déle.

Nešťastný apríl

V březnu, který zpravidla vyplňuje postní doba, je podle pověry starých Šumavanů celá řada nešťastných dnů, jako 1., 12., 13., 14. a 15. března. Lidé v těchto dnech neradi cokoliv důležitějšího podnikali, ať to byl obchod nebo delší cesta. Mezi takzvané nešťastné dny na Šumavě se řadil i první den měsíce dubna. Věřilo se totiž, že toho dne se oběsil Jidáš. V některých místech lidé tvrdili, že o tomto dni se Jidáš narodil. To, co se o tomto dni podnikne, to se prý nezdaří. Proto, pochopitelně, Šumavané závažnější kroky ve svém životě nebo v hospodářství odkládali na jiný termín. Vyvážení aprílem nebo posílání do apríle – „in den April schicken“ bylo na Šumavě všeobecně rozšířeným zvykem. Nejčastějším objektem aprílových žertů byly děti. Ty se posílaly pro nějakou většinou neexistující věc: pro maso a krev raků, komárů a much, Muckenschmolz, Kreutzer Ipitum (z německého „Ich bin dumm.“) nebo Semtele. Sběratel lidové slovesnosti a zvyků z doby před 100 lety, učitel Josef Hozman ze Sušice upozorňoval, že „aprílový žert má být vtípný a zábavný, ovšem takový, aby bystrý člověk poznal, že to není pravda.“

Na svatého Řehoře

Zajímavý zvyk této předjarní doby zaznamenal šumavský národopisec Josef Schramek pro den sv. Řehoře – 12. března. Mládež z vesnice upevnila jedličku do stojánku a ozdobila ji podobně jako vánoční stromek svatými obrázky. S takto upravenou jedličkou obcházel mladí

všechna stavení ve vesnici. Zpívali při tom německou píseň o utrpení Krista a hříších lidského pokolení. Po zpěvu vytáhl jeden z chlapců dřevěný meč z pochvy a lehce jím udeřil každého přítomného. Přednášel při tom veršovanou prosbu o vajíčka. Hospodyně přinesla z komory nejméně dvě vajíčka a jimi podarovala zpěváky. Také v podhůří bývalo před svátkem sv. Řehoře podobné „chození s Řehořem“. Chlapci chodili s vysokou papírovou čepicí na hlavě, za níž měli kohoutí perý, přes záda veliký šátek, kolem boků pásek s dřevěnou šavlí a říkali: „Na svatého Řehoře památka se činí...“

Koncem března začínaly v podhůří polní práce. Říkalo se, „Na svatého Řehoře lenoch sedlák, který neoře.“ Děvečky a hospodyně polévaly pacholka a hospodáře, když jel poprvé na pole. Podobně zacházely s pastevcem, když vyháněl dobytek poprvé na pastvu. Při vycházení dobytka z chléva pokropila jej hospodyně svěcenou vodou, aby prospíval a krávy hodně dojily. V horní Šumavě se před vyháněním na první pastvu zavěšovaly dobytku na krk zvonce, aby se neztratil pastevcům v houštích.

Smrt nesem ze vsi

Řídící učitel Hozman zaznamenal ještě ve 30. letech v podhůří na Sušicku zvyk vynášení smrti. Ve Svojských ale i jinde v týdnu před Smrtnou nedělí, tj. před 5. nedělí postní, vynášely děti „smrt“ a přinášely „léto“. Smrt byl vích slámy zabalený do starých roztrhaných ženských šatů,

Hrad Kašperk vstupuje do nové turistické sezony 2015

Tak vstupujeme do další sezony. Co je to jeden rok v dějinách hradu, jehož majestátní silueta je nerozlučně spjata se s naším městem již téměř 660 let? Nic zásadního. Pro nás je ale důležité, co se děje uvnitř hradu. Pro letošní rok nepřipravujeme žádné na první pohled převratné novinky. Tento rok je by měl být v dobrém slova smyslu takovým „udržovacím“ a přípravným. Po letech, kdy jsme každý rok opravovali nemalou část hradu, otevírali nové prohlídky či pořádali premiéry divadelních představení letos poněkud zvolníme tempo. O to více se budeme věnovat dokončování drobnějších oprav, jako např. oprava torza severní obvodové hradby a zpevnění nájezdové rampy. Věnovat se budeme také zkvalitnění infrastruktury návštěvnického provozu. Například bychom rádi zkvalitnili informační systém na hradě a připravili nahrazení dřevěného užitkového objektu v centrální části nádvoří za nový polyfunkční objekt. V současné době hrad Kašperk nabízí dva

základní prohlídkové okruhy - Stavba hradu a Život na hradě. Pro rodiny s dětmi a pro školní výlety navíc nabízíme speciální interaktivní prohlídky pro děti. Z kulturního programu je tradičně největším počinem série představení divadelního spolku Kašpar ve zřícenině hradního paláce. Letos se diváci mohou těšit na čtyři představení Othello s Janem Potměšilem v hlavní roli a na čtyři představení Romeo a Julie s Matoušem a Terezou Rumlovými v hlavních rolích. Na léto máme dále připraveny dvě série nočních oživených prohlídek. I v letošním roce budeme pokračovat v cyklu oživené historie. Novinkou tohoto přiblížení života a dovedností našich předků bude i seznámení s českými středověkým divadlem. Začínáme na Velikonoce s nejstarším českým dramatem Masticák. Přijďte a sami uvidíte, jak hodně se nám podaří představit středověké divadlo.

Zdeněk Svoboda, kastelán hradu Kašperk

Když na Šumavě klepalo...

Dokončení ze str. 13

nebo na hůlku upevněný hastroš. Tuto rekvizitu děti vynesly za ves a hodily do potoka, aby odplavala. Chodily od stavení ke stavení a říkaly:

„Smrt nesem ze vsi,
nové léto do vsi,
a ty svatá Markyto,
dej nám pozor na žito,
na to všechno obilí,
co nám Pánbůh nadělí!“

*PhDr. Vladimír Horpeniak
Muzeum Šumavy Kašperské Hory*

*Mateřinka Kašperinka
Vás srdečně zve na*

Prástky:

*tvorivou dílnu pro rodiče,
která se uskuteční*

23. 3. 2015 od 16.00
v Horském klubu.

Vyrábět budeme prstové loutky.

Hostinský „od Koruny“

To městečko obývalo mnoho svérázných obyvatel, kteří dosáhli určitého věhlasu a mnohdy přispívali i k obveselení svých spoluobčanů. Takovou osobnost známou celému městu byl i majitel hostince "Zur Krone". Byl to dobrý člověk, požívající značných sympatií, žil pak takřka jako feudální půdě, neboť jeho dům stál na rynku hned vedle krásné kašperskohorské radnice. Jeho spoluobčané ho znali jen pod jménem "Luisl".

Jednoho dne se v Kašperských Horách objevili vysocí důstojníci z Vídně, aby zkoumali terén zdejšího okolí, poněvadž tu měly být konány manévry. Jaká senzace pro místní! Štěstí, že kašna byla nevyčerpatelná, neboť v té době bylo věder a džbánů nějak zvlášť požehnaně. Důstojníci jedli u "Koruny" a bydlili u Luisla. Jak lacino bylo tenkrát v Kašperských Horách, to už je spíš jako pohádka! Ti z generálního štábu úžasem strnuli, když jim hostinský předložil účet. Skvělé jídlo, jímž byla kuchyně v "Zur Krone" daleko proslulá, vzorná obsluha k tomu, a Luisl žádal "pro Kuvert" jen padesát krejcarů.

Tak se pánové vrátili do Vídně velice spokojeni a po krátkém čase nastala pak ona veliká událost, něco nikdy tu nevidaného, vojenské manévry!

Kašperské Hory byly zaplaveny vojskem, každý dům dostal přidělem někoho k ubytování, avšak vysocí důstojníci se ubytovali opět u "Koruny". Luisl se stal slavným, jeho jméno se ozývalo i v těch nejzašších lesních

končinách, neboť pod jeho střechou spal dokonce jeden arcivévoda. Tomu se v jeho životě něco podobného opravdu ještě nestalo, poněvadž hostitel, totiž Luisl, nečinil s ním nijakou výjimku a žádal "pro Kuvert", tj. za jedno menu, i od něho jen svých padesát krejcarů.

Po manévrech, když se generální štáb a všichni vojáci navrátili zpátky do metropo-

le na Dunaji, obdržel hostinský od "Koruny" z Vídně objemný balík. Nacházela se v něm jediná fotografie a na ní on, "Kronenwirt". Snímek byl zarámován a dostalo se mu čestného místa ve zvláštní místnosti, kam byl propříště k němu každý z nových návštěvníků podniku uveden a vyslechl příběh s jeho obdržením spojený. Tak se stal Luisl náhle slavným mužem a to, co sám nevěděl, vyprávěly si ženy u kašny.

Ještě jinak si Luisl zajistil věčnou slávu, o níž mnohý z hostů vyprávěl. Jeho krvavá jelita byla snad, pokud je to vůbec možné, ještě slavnější nežli on sám. Ta skutečná

delikatesa byla předkládána hostům v "Zur Krone" každý čtvrtek. Pokud si host žádal jelito toliko jedno, změřil si hostinský dočasně svým pohledem od hlavy k patě, čehož výsledkem byl pak konečný jeho výrok: "Se vertrag'n zwaa Blunz'n, aane, dös is nix!" ("Vy snesete jelítka dvoje, jedno, to nic nejní!"). Měl už v oku svou míru, která se neřídila snad i dostatečným objemem a velikostí těla hostova, nýbrž údajnou jeho vyzáblostí a nežádoucí hubeností. Čím slabší podstaty se mu host jevil, tím větší počet "Blunz'n" mu ordinoval, a místnost, v níž se tak dělo, byla z medicinského hlediska vzato opravdovou "ordinací", kde prodělal údajný hubeňour pozitivní krvavých jelit prvou fází léčebné kúry vedoucí k uzdravení. Ten medikament byl ovšem natolik nádherně lahodný, že se Luislovi pacienti nijak nevzpěchovali přijmout jich do sebe větší počet. Tak se stal "Kronenwirt", hostinský "od Koruny", slavným zejména tím, že míra jeho oka vlastně nikdy neselhala a absolventi jeho "kúry", jeho "Kurgäste", snesli ochotně všechno, co jim jejich "lázeňský lékař" předepsal.

Paní Anna Jelinekova, neteř Karla Klostermanna, sepsala svoje vzpomínky do krásných povídek, které se týkají našeho městečka. Tato vzpomínka se týká nyníější ruiny bývalého hotelu na náměstí. Má svoji historii, do kouta náměstí budova patří. Materiály použity z Jihočeské vědecké knihovny České Budějovice.

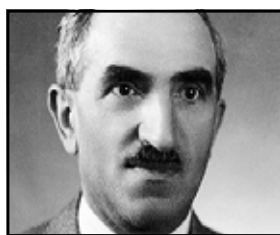
Miroslav Kús Andres

Úspěšní karosáři z dřevařské školy v Kašperských Horách

Po úspěšném karosáři Josefu Sodomkovi, který absolvoval školu v Kašperských Horách, zůstává zapomenuto jméno legendárního karosáře Oldřicha Uhlíka 1888-1965, který oblékal podvozky automobilů nejen v Čechách, ale i světoznámé značky Bugatti, Rolls-Royce a Healey. Narodil se 1888 v obci Vrbno a vyučil se u svého otce kolářem. Roku 1906 odešel získávat zkušenosti v oboru kočárnictví do Vídně. V roce 1908 a 1909 začal studovat státní mistrovskou školu v Kašperských Horách, obor kočárnictví a kolářství. Již v té době začal pracovat ve školních dílnách na své první automobilové karosérii. V roce 1910 nastupuje v automobilce Laurin a Klement,

jako karosář. Již v roce zakládá vlastní podnik Karosa a začíná se uchycovat v podvědomí motoristů, herců a dalších osobností, kteří se objednávají karosérie automobilů. Po roce 1945 soutěží s Josefem Sodomkou o dodávky karosérií pro britské značky. Hliníkové karosérie dostaly přednost a Oldřich Uhlík dodává do konce roku 1947 pro britskou automobilku Healey. Po roce 1948 se Uhlíkův provoz stává státním

a dostává jméno Praga. Sodomkova karosárna ve Vysokém Mýtě se dostává do rukou pracujících lidí a název Sodomkova karosárna je nepřipustná, a proto je pojmenována jménem Karosa, který byl použit z bývalého provozu Oldřicha Uhlíka.

Miroslav Kůs Andres

Klub Jonáš je tu stále s námi

Zima už pomalu předává svou nadvládu jaru a stejně tak jako v přírodě končí jedno období a přichází další, je tomu tak i v klubu Jonáš. S odstěhováním dlouholeté vedoucí klubu Jarušky Korandové přichází něco nového. Jarka ho po celou dobu vedla s velkou láskou. Byla dětem vždy dobrým přítelem a byla u nich vždy, když se radovaly, ale i když je sužovala trápení. Byla tu pro ně, nejen skrze aktivity, které společně dělaly, ale i jako člověk s otevřeným srdcem. Teď, ale začíná období nové. Stejně

tak jako děti ještě dlouho vzpomínají na zimu, tak budou i na Jarušku. Nové období přináší i změny. Od března 2015 bude klub převeden pod Oblastní charitu Sušice, která působí, jak jistě všichni víte i v tomto městě. Tato transformace přinese s sebou možnosti většího rozvoje klubu, jeho zájemů, umožní dětem účastnit se více výletů, získat prostředky pro další materiální vybavení a rodiče nebudou muset svým dětem nadále tento klub hradit apod.

Práci s dětmi se nyní věnují já Kateřina Fleischmannová spolu s dobrovolníky, kteří mi nabídli svou pomoc. Věřím, že děti budou rády chodit do klubu, a že se podaří získat další nové nadšené děti, které naváží mezi sebou přátelství a klub jim umožní smysluplně trávit volný čas.

Chtěla bych za sebe a i za děti poděkovat Všem, kteří nás v tomto městě podporují, ať už finančně, slovem povzbuzení, dobrotami pro děti, dobrovolníkům, ale i jakkoliv jinak. Velké díky patří Jarušce, která mi tento klub předala, otci Tomasovi van Zavrelvi, na jehož popud tento klub byl před mnoha lety založen a za jeho podporu po celou dobu jeho činnosti, paní ředitelce Oblastní charity Sušice, která s velkým odhodláním přijala klub pod svá křídla, ale také městu Kašperské Hory, které umožňuje dětem vytvářet si potřebné zázemí v Horském klubu.

Budeme rádi, za každého (6-15 let), kdo by se rád s námi scházel, ale i za jakoukoliv pomoc. S dětmi se pravidelně setkáváme každý čtvrtek od 15-17hod. v klubovně místního Horského klubu.

Těšíme se na Vaši návštěvu.

Kateřina Fleischmannová

Chcete podpořit zvířata v nouzi?

Ve dnech **25.- 26. 4. 2015** proběhne v sušické sokolovně charitativní **JARNÍ BAZAR NA POMOC ZVÍŘATŮM V NOUZI**. Pokud byste rádi pomohli dobré věci, je možné do bazaru věnovat různé věci, které doma už nepotřebujete. Hodí se oblečení a doplňky, obuv, dětské věci, hračky, knížky, časopisy, tašky, batohy, věci pro zvířata, sklo, porcelán, dárkové předměty, obrázky, CD, DVD, elektro, kuchyňské potřeby, bižuterie, ubrusy, záclony, závěsy, ložní zboží, prostě vše, co doma překáží a naopak někomu jinému se může hodit. Věci mohou být staré, ale funkční, nerozbité, oblečení čisté. Věci můžete přinést v Kašperských Horách do sběrného dvora v době otevírací doby ve středu od 14 do 16 hodin, v sobotu od 9 do 12 hodin, (v případě, že se někomu dané termíny nehodí, může se individuálně domluvit na tel. **728 172 095**), v Sušici do obchodu Jízdní kola Čácha na Příkopy v otevírací době 8.30-17.30 PO-PÁ, v SO 8.30-12.00. Můžete u věci zanechat lístek se jménem, kdo věnoval, ale není to podmínkou. Informace na tel. **604 555 924 nebo 728 172 095**. Finanční výtěžek bude použit na tzv. dočasnou péči o nalezená opuštěná zvířata. Dočasnou péčí je myšleno poskytnutí dočasného domova zvířeti (zejména psům a kočkám) dokud se pro něho nenajde trvalý domov, týká se případů, kdy zvíře nemůže být z nějakých důvodů umístěno v útulku, útulek ho nemůže či nechce přijmout apod. Přímo příkladná „dočaska“ nám funguje přímo u nás v Kašperských Horách a Michaela Jelínková již vypravila do nových domovů mnoho místních nalezců a važme si toho, že máme někoho ochotného dobrovolně toto dělat. Plánem je vytvoření podobných míst i v jiných obcích v okolí. Záleží však na množství získaných finančních prostředků. V plánu je ještě pomoc takovým útulkům, které jsou závislé pouze na darech dobrých lidí a nemají jinou podporu ze strany měst či obcí. Každá i drobná věcička, kterou do bazaru věnujete, může pomoci k naplnění těchto cílů.

Helena Marková

Historická a kulturní výročí 2015 ve vztahu ke Kašperským Horám

Rok 2015 přináší několik pozoruhodných výročí, která se dotýkají našeho města. Před 690 lety, tedy v roce 1325, začal český král Jan Lucemburský jako první panovník tehdejší střední Evropy razit první české zlaté mince – florény, které obchodně i politicky otvíraly Čechy vyspělé západní Evropě. Důležitým předpokladem pro tento počín bylo především nadějně bohatství zlatých dolů v Kašperských Horách. Právě z této doby jsou první podrobné písemné zprávy o Kašperských Horách – Reichensteinu, o místních zlatých dolech, zlatorudných mlýnech a úpravách zlata, které uvádějí zápisy rozhodčích výroků jihlavského horního soudu.

670 let letos uplyne od doby, kdy král Jan Lucemburský udělil v roce 1345 Kašperským Horám první městské privilegium, jímž je osvobodil od placení cla a mýta, dále místním obyvatelům a měšťanům udělil znak a pečeť. Panovník tak zejména ocenil vydatnou vojenskou pomoc místních havířů, kteří králi pomáhali jako zvláštní ženijní vojsko při ražení podkopů pod hradbami králem obléhaných odbojných měst ve Slezsku. Ve stejném roce město vydalo svou první známou dochovanou pergamenovou listinu opatřenou městskou pečetí. Dokument se týká darování pole kostelu sv. Mikuláše.

Nejstarší pečeť Kašperských Hor z roku 1345

Před 660 lety, v roce 1355, se uskutečnila římská korunovace Karla IV. císařem. Slavného vladaře si připomínáme především jako zakladatele našeho hradu Kašperku a s ním i významné obchodní Zlaté stezky kašperskohorské do Pasova.

6. července 1415, před 600 lety, byl v Kostnici u Bodamského jezera upálen český reformátor a náš krajan z nedalekého Husince Mistr Jan Hus. Husovým blízkým přítelem byl rodák z Kašperských Hor Mistr Jan řečený Kardinál z Reichensteinu, právník a diplomat, vyslanec krále na koncilu v Pise, vyslanec Pražské univerzity na

Kostnickém koncilu, významný reprezentant Pražského vysokého učení.

8. dubna 1815, před 200 lety, opustil dobrovolnou smrtí tento svět vynikající učitel a znamenitý skladatel, Jakub Jan Ryba (1765–1815), proslulý především svou slavnou vánoční mší „Hej, mistře!“ Ještě za jeho života kantora Rybu znali dobře také v Kašperských Horách, kde se už tenkrát hrály na kůru místního kostela jeho duchovní skladby.

55 let uplynulo 1. ledna letošního roku od založení Seismické stanice Geofyzikálního ústavu AV ČR v Kašperských Horách. U jejího zrodu v roce 1960 stál a dlouholetým jejím správcem byl místní občan Bohumil Bartizal, od jehož narození letos uplynulo rovných 100 let.

V květnu si budeme připomínat 70 let od konce druhé světové války.

5. března 1980, před 30 lety, náhle zemřel dlouholetý duchovní správce v Kašperských Horách a okolí P. František Novák (1920–1985). Měl pověst vynikajícího kazatele. Sborník jeho promluv „Slova přátelům“ vydalo nakladatelství Karmášek v roce 2007. V Kašperských Horách působil téměř 34 let.

*PhDr. Vladimír Horpeniak,
Muzeum Šumavy Kašperské Hory*

Před 30 lety odešel na věčnost „arciděkan Šumavy“

5. března letošního roku uplynuly už tři desítky let, co zemřel dlouholetý duchovní správce v Kašperských Horách P. František Novák (1920–1985), rodák ze Zahájí u Českých Budejovic.

V pohraničních Kašperských Horách a v okolních farnostech – v Rejstce, Srní a Dlouhé Vsi působil většinu svého aktivního života, téměř 34 let, od

roku 1951 až své náhlé smrti roku 1985. Přes nepřátelství a protivenství tehdejšího komunistického režimu vůči církvi dokázal tento kněz i za značně omezených podmínek najít si prostor k duchovnímu působení. Dařilo se mu to díky jeho hluboké víře, zájmu o lidi ale také díky jeho nespornému nadání a intelektu. Byl vnímán jako mimořádně charismatická osobnost, neustále se vzdělával, miloval krásnou literaturu. Dovedl oslovovat věřící i nevěřící, zvlášť silný vliv měl na mládež. Věnoval se soustavně mladým lidem a mnoho jich přivedl

na cestu vzdělanosti. Stal se velkou oporou obyvatel v pohraničním regionu v dobách totality. Ve svých farnostech pečoval nejen o uchovávání kostelů, far, církevních obrazů a plastik, ale především prohluboval povědomí o křesťanských duchovních a mravních hodnotách. Byl nadaným řečníkem, dokázal své spoluobčany ve zlých časech povzbudit, v jeho kázáních zaznívala často slova „Nebojte se!“. Podařilo se mu mimo jiné obdivuhodně a přínosně udržet i prastarou tradici kašperskohorské pouti Panny Marie Sněžné. Je příkladem člověka, který pomáhal chránit živou víru a duchovní tradici i v dobách nejtvrdšího útlaču komunistického režimu. Pro jeho úspěšné působení ve službě Bohu a lidem v srdci Šumavy – na arciděkanství v Kašperských Horách jej kolega – literát P. František Hobizal v jedné své krajové reportáži nazval „arciděkanem Šumavy“. Jeho promluvám naslouchali věřící nejen v Kašperských Horách

a připojených farnostech, ale i účastníci poutních slavností v okolí jako v Sušici, Strašíně nebo Vimperku, nezdědka také letní návštěvníci Šumavy. Sbírkou jeho kázání pod názvem Slova přátelům vydalo nakladatelství Karmášek v Českých Budějovicích v letech 2006 a 2007. Texty „šumavského arciděkana“ ani po desetiletích nikterak nezastaraly, svým stále aktuálním a živým duchovním obsahem podmanivě oslovují i dnešní čtenáře.

*PhDr. Vladimír Horpeniak,
Muzeum Šumavy Kašperské Hory*

Žili mezi námi... Václav Pešťák a Jan Lukeš

S mírným zpožděním, ale o to upřímněji, chci připomenouti, že na podzim loňského roku uplynulo již 100 let od narození našich dvou bývalých spoluobčanů, pana Václava Pešťáka a PhMr. Jana Lukeše. Pan Pešťák pocházel z Nezdic a jak bylo v tomto kraji zvykem, muzicíroval. Naučil se na housle u pana Růžičky a pak na klarinet a saxofon u známého učitele Toupalíka. A tak krom práce v zemědělství se stal svěťákem a jezdil s kapelou, jak se tehdy říkalo, šumem. S cirkusy projel téměř celou Evropu a poslední štací byla Belgie, odkud se vrátil na podzim roku 1944. A to byl s cirkusy konec. Jak vidno, mládí neměl moc lehké. V zimním období pracoval i u knížete Lamberka, hrával po zábavách a oženil se s Boženkou Lejskovou.

Pešťákův kopec.

Jeho saxofon nadále zněl v tanečním souboru Rytmus i jiných kapelách. A jeho svěťácké příběhy měly četné poslucha-

če. Když v rámci budování kolektivizace zemědělství o své pozemky přišel, stal se oblíbeným pěším listonošem, všude vítaným. Nejen ve městě, ale jeho boty šlapaly do Červené, Retenic, Tuškova i k těm nejzapadlejším chalupám. Byl náruživým myslivcem, který stál u zrodu místního Mysliveckého sdružení. V roce 1961 se stěhuje do služebního bytu nad poštou. Mnozí jej jistě pamatujete a víte, že to byl veselý člověk, vypravěč, který nikoho nezarmoutil. A jak už to u takových lidí bývá, osud byl k němu krutý. Manželka mu zemřela v roce 1978, dcera Maruška, výborná to sportovkyně, zemřela mladá roku 2006. Václav se dožil 92 let v péči své druhé dcery Boženy, které zemřel v náručí 8. srpna 2006.

Náš první poválečný lékárník Jan Lukeš se narodil v Plzni. Jako nejmladší ze čtyř dětí po absolvování gymnasia studuje v Praze farmacii, kterou těsně před válkou ukončuje. Již za války pracuje v Sušici na náměstí u lékárníka Straky. Ihned po válce odchází převzít lékárnu do Kašperských Hor po německém lékárníkovi Ertlovi a manželka Anna je jeho laborantkou. Ihned se zapojuje do veřejného života, je členem MNV, hraje ochotnické divadlo (slavná role v Noci na Karlštejně hraná na Kašperku) a pracuje v obnoveném Sokole. Má „šťěstí“, že v sousedství je zřízena služba Sboru národní bezpečnosti a on, jako odpůrce nastoleného komunistického režimu, to nemá lehké. Samozřejmě po roce 1948 již není vlastníkem lékárny, ale pracuje tam stále s manželkou. Byl velmi oblíbený, k lidem vstřícný, vtipný a když bylo třeba i ironický. Vzpomínám, jak

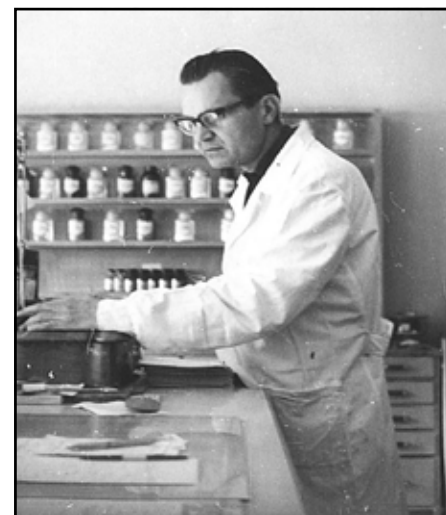
jednou stojí před lékárnou jej příslušníci kárali, že nemá své auto před domem uzamčeno. On se jen zeptal, zda to platí pro všechny a když dostal kladnou odpověď, přistoupil k vedle stojícímu policejnímu autu, otevřel ho, tak jako oni jeho a bylo po ptáčkách. No a pak jej měli ještě „raději.“

Manželka mu umírá roku 1984, což velmi těžce nese a on ji následuje 29. května 1988. Protože byl dobrým člověkem, přišlo se s ním rozloučit mnoho spoluobčanů.

Jeho lékárna se dnes změnila v obchod s pěknými suvenýry. V domě žije syn Ivan, zoolog Muzea Šumavy, vede stanici hendikepovaných zvířátek a je stejně dobře ironický jako jeho otec, na kterého stále rádi vzpomínáme.

A snad nám to malé zpoždění oba z nebe prominou.

Emil Kintzl

Sto let hradního pána

28. ledna uplynulo sto let od narození mnohým známého kastelána na Kašperku, pana Karla Blahoty. Narodil se v rodině sedláka na Zaluží pod Žďánovem.

Jeho dobrodružný život jistě stojí za připomenutí. Do školy chodil ve Strašíně, Žihobcích a dva roky i do německé realky v Kašperských Horách, aby se naučil německy. Pak absolvoval s vyznamenáním Obchodní akademii v Písku, ale na další studium nebyly v rodině peníze. O prázdninách chodil do Bavor „na handl“, aby poznal svět. Byl úředníkem v našem měs-

tě, za války pracoval na Straubově pile a taky se přizíval pašováním potravin ze Zwiesslu sem i tam.

Po válce pracoval na dřevoskladu v Dlouhé Vsi, kde se seznámil a oženil s volyňskou českou Annou Haškovou a společně osídlili domek na Karolíně pile, kde hospodařili a provozovali malou hospůdku. Jako znalec šumavských stezek převáděl po roce 1948 lidi přes hranice. Byl však zatčen, odsouzen, jak tehdy bylo zvykem, na 10 let se ztrátou občanských práv a konfiskací majetku. Poznal lágry v Jáchymově, v Bytízí a těžkou práci v uranových dolech. Ještě před zatčením se dočkal dvojčat, která však zemřela a manželka musela opustit Karolinu pilu. Odseděl si šest let a po amnestii roku 1956 byl propuštěn. Těžko hledal práci, a tak dělal kde co, často i na cizí jméno.

Za půjčené peníze pak koupil chalupu na Račánku a pracoval na pile v Rejstějné a u LZ v Kašperských Horách. Jeho nejznámější část života nastala, když se stal hlídačem hradu Kašperku a od roku 1972 jeho svérázným Kastelánem. Píši s velkým K, protože nebyl dosud překonán. Jeho vyprávění o historii hradu si hlavně vysokoškoláci natáčeli na magnetofony a díky tomu se hrad stal velmi navštěvovaným. Jeho atributy byly holinky, flanelka věčně rozžalená a na hlavě „bekovka“.

Tento svérázný vypravěč, dobrodruh, převaděč, pašerák, cestovatel a velmi skromný člověk zemřel 8. března 1993. Jeho chaloupka na Račánku se změnila v útulnou restauraci, a tak až si tam zajdete někdy na jedno nebo dvě, tak si na našeho spoluobčana také vzpomeňte.

Emil Kintzl

Premiéra: Policie Modrava

Od 28. února mají televizní diváci na stanici televize Nova možnost sledovat nový kriminální seriál Policie Modrava,

který se odehrává a byl natáčen v autentickém prostředí střední Šumavy, tedy v Kašperských Horách a v okolí. Tvůrci tvrdí, že se v tomto díle „mísí napětí s lidskými osudy“. Hlavní hrdinkou seriálu je vyšetřovatelka Jana Vinická, která z osobních důvodů přichází z většího města na venkov a přijme uvolněné místo velitele policejní stanice v malém šumavském městě Kašperských Horách. Zde se musí vyrovnávat s počáteční nepřízní místních policistů, kteří se nedokážou smířit s tím, že jim velí žena. Navíc Janě začnou přezdívat „Policie Modrava“, protože se ubytovala u své tety v horské obci Modrava.

Česká televize v Kašperských Horách

V pátek dne 6. 2. 2015 natáčela Česká televize v Kašperských Horách pořad „Kouzelné bylinky“. Vysílání sleduje více

jak půl milionu televizních diváků a díky jeho oblíbenosti se natáčí již druhá dvacetidílná řada. Cílem televizního štábu byl Parkhotel a jeho v České republice stále známější Šumavské bylinné lázně. Celý televizní štáb, včetně moderátorky pořadu Simony Tancerové, byl velmi překvapen širokou nabídkou lázeňských procedur a interiérem lázní. Přírodní jeskyně se zemskou energií, vhodná pro léčbu horních cest dýchacích (speleoterapie) zaujala štáb natolik, že ji zařadili nad rámec natáčení do scénáře pořadu. Vysílání pořadu Kouzelné bylinky s podtitulem Jarní únava můžete sledovat na ČT 1 v neděli 15. března 2015 od 18.25.

Jaroslav Fischer, ředitel hotelu

Autor projektu zkušený režisér, scénárista a producent Jaroslav Soukup (1946) svou hrdinku charakterizuje jako inteligentní a bystrou ženu, které vůbec nechybí smysl pro humor. V každé epizodě seriálu Jana vyšetřuje nový kriminální případ a na jeho pozadí prožívá i soukromé vztahy. Soukup děj doplnil i o osudy svérázných a často i humorných figurek skutečných horských obyvatel. Tvůrci vsadili především na mix skvělého hereckého obsazení, zajímavých kriminálních případů a především na jedinečné prostředí malebných šumavských hor. V seriálu se představí celá řada oblíbených a ne zcela okoukaných tváří, přičemž v hlavní roli zazáří slovenská herečka Soňa Norisová. Z dalších hereckých jmen možno připomenout Jaroslava Satoranského, Filipa Tomsu, Jana Monczku, Michala Holána, Jaroslavu Stránskou, Janu Bouškovou, Taťanu Medveckou a další. Znamý pražský herec Ladislav Mrkvička v seriálu představuje našeho spoluobčana, legendárního šumavského učitele, sportovce a publicistu Emila Kintzla.

Podle materiálů TV Nova připravil Vladimír Horpeniak.

Hlas ze šumavské pouště

Je zvláštní, že i přes vzdálenost tří desetiletí, která uplynula od smrti P. Františka Nováka (1920–1985), někdejšího duchovního správce v Kašperských Horách, neuhasl u nás živé povědomí o tomto obětavém knězi, vynikajícím kazateli a především dobrém člověku. Pod dojmem svých vzpomínek na tohoto „arciděkana Šumavy“ vytvořil Tomáš Reindl (1971) aktivní hudebník a skladatel, člověk s rodovými kořeny u nás na Šumavě, meditativní skladbu „Hlas ze šumavské pouště“. Jedná se o originální skladbu pro elektroakustickou stopu a dva hlasy – mezzosoprán a tenor s využitím autentických nahrávek pořízených v osmdesátých letech v chrámu sv. Markéty v Kašperských Horách. Originální kompozice poprvé zazněla 8. října 2014 v klášteře benediktinek na Bílé hoře v Praze. Této nové skladbě z tvůrčí dílny Tomáše Reindla bude věnován zvláštní pořad Radioateliér na stanici Českého rozhlasu Vltava v pátek 27. března 2015 od 22 hodin. O uvedení skladby v působišti zvěčnělého otce Nováka – Kašperských Horách se teprve jedná.

Vladimír Horpeniak

KULTURA

VÝSTAVY

do 13. 3. 2015

Výstava „Netradiční panenky“

Výstava panenek Barbie v háčkovaných kostýmech tvořící samostatné obrazy dějů z pověstí z okolí Šumavy, ale i celé České republiky. Naleznete zde např. cukrárnu z Luhačovic. Některé výrobky na prodej.

| Výstavní místnost radnice Kašperské Hory

KINO

25. 2. – 28. 2. | 18.00; 20.00

Filmový festival „Jeden svět na Konci světa“

Nenechte si ujít čtyřdenní promítání těch nejlepších snímků ze známého filmového festivalu Jeden svět. Zažijte horské kino jinak a přijďte shlédnout zajímavé dokumenty z celého světa. V programu filmy: Na sever od slunce; Viva Cuba Libre; Putinovy hry; Vražedná pole na Srí Lance; Vzdám to až zítra; Zločinci podle zákona; Z popelnice do lednice; Tři dary. Vstupné zdarma.

| Kino Kašperské Hory

6. 3. | 17.00

Ledové království

Nebojácná a věčně optimistická Anna se vydává na velkolepou výpravu v doprovodu drsného horala Kristoffa a jeho věrného soba Svena, aby našla svou sestru Elsu, jejíž ledová kouzla uvěznila království Arendelle do věčné zimy. Animovaný / Muzikál / Fantasy,

BŘEZEN - DUBEN

přístupno, 102 min., vstupné 40 Kč

| Kino Kašperské Hory

13. 3. | 17.00

Želvy Ninja

Město New York zoufale potřebuje hrdiny, však pouze do té doby dokud se v městské kanalizaci vinou nepodařeného genetického experimentu neobjeví čtyři bojovníci v krunýři a s mimořádnými schopnostmi. Dobrodružný / Akční / Fantasy / Komédie / mládeži přístupno, 101 min., vstupné 40 Kč.

| Kino Kašperské Hory

20. 3. | 17.00

Zvonilka a piráti

Ze světa Petra Pana přichází do našich kin snímek Zvonilka a piráti, velkolepé dobrodružství o Zarině, chytré a ambiciózní víle, která je ohromena neuvěřitelnými možnostmi modrého kouzelného prášku. Animovaný / Fantasy, mládeži přístupno, 78 min., vstupné 40 Kč

| Kino Kašperské Hory

DALŠÍ AKCE

4., 7., 11. a 14. 3. | 10.00 – 16.30

Jarní prázdniny na Kašperku

Zastavte se při svém putování na královský hrad Kašperk. Více informací naleznete na www.kasperk.cz nebo na plakátcích.

| Hrad Kašperk

4. 3. | 13.00 – 16.00

Antistresové malování

Na tvořivé dílně se seznámíte s netradičním výtvarným programem. Vstupné 20 Kč.

| IS a SEV Kašperské Hory

5. 3. | 18.00

Pohledy do krajiny – Pavel Šustr – Himálaj, Nepál

Cyklos projekcí krásných snímků během cesty po Nepálu navštívíme buddhistické i hinduistické památky v údolí Kathmandu, podnikneme dvoutýdenní trek do Národního parku Sagarmatha, který se nachází v nejbližším okolí nejvyšší hory světa Mt. Everestu, zastavíme se krátce v tropickém národním parku Chitwan, kde se vydáme za slony a nosorožce, a nakonec se pokusíme vydat po stopách sněžného levharta v údolí pod masivem Annapurny. Vstupné 20 Kč.

| IS a SEV Kašperské Hory

11. 3. | 14.30 – 16.30, 17.00

Den s tajemnými nočními letci Šumavy – netopýry

Spolu se zoologem Správy NPŠ Luďkem Bufkou jsme pro Vás připravili odpoledne plné her, aktivit a zajímavostí o šumavských netopýrech, které bude zakončeno přednáškou. Součástí bude též představení didaktických karet, které Vám pomohou s rozpoznáváním jednotlivých druhů. Vstupné 20 Kč.

| IS a SEV Kašperské Hory

12. 3. | 18.00

Pohledy do krajiny – Patrik Kotrba – Ze srdce Evropy do Santiaga de Compostela

- aneb pěšky z České republiky až k oceánu na západ Španělska“ . (Popř. jen zkráceně „Ze srdce Evropy do Santiaga de Compostela“ . S Patrikem Kotrbou 7 tisíc kilometrů údolím Alp, po italské Riviéře, Azurovým pobřežím a Costou Bravou do Barcelony, poté Pyrenejemi, a napojení na hlavní Francouzskou cestu k oceánu na středověký konec světa. Vstupné 20 Kč.

| IS a SEV Kašperské Hory

změna programu vyhrazena

Městské kulturní a informační středisko | Náměstí 1, 341 92 Kašperské Hory
+420 376 503 412 | kultura@kasphory.cz | www.sumava.net/ickhory

KULTURA

BŘEZEN - DUBEN

14. 3. | 20.00

„Zlatá éra francouzského šansonu“

Výborná šansoniérka paní Eva Kriz s neuvěřitelným klavírním doprovodem panem Milanem Dvořákem, tentokrát v hudebním pásmu „Zlatá éra francouzského šansonu“. Přenesete se do známé kavárny „Les Deux Magots“ v pařížské Latinské čtvrti, kde se scházely osobnosti francouzské kulturní scény i francouzského šansonu: Montand, Aznavour, Gréco, Piaf, Bécaud... Vstup je zdarma (kromě konzumace). Rezervace na tel. 603 255 563 nebo na info@nebespan.cz.

| Kavárna Nebespan, Náměstí 7

19. 3. | 18.00

Pohledy do krajiny - Stanislav Švíka 333 km Dunajskou Deltou

Tradiční cyklus večerních přednášek a promítání na různá témata a z různých koutů světa. Vstupné 20 Kč.

| IS a SEV Kašperské Hory

26. 3. | 18.00

Pohledy do krajiny - Helena Macenauerová - „Krajinářská fotografie na cestách“

Vysoké hory v Himáláji. Vodopády na Islandu. Mlhy v Toskánsku. Japonské zahrady. Jezera v Ladakhu. Národní parky v USA. Vstupné 20 Kč.

| IS a SEV Kašperské Hory

26. 3. | 13.00 – 15.00

Vítání svátků jara

Jarní kreativní tvoření pro malé i velké se tento den ponese v duchu Velikonoc. Vypněte počítače, telefony a opusťte každodenní spěch a přijďte nás navštívit. Společně si přichystáme velikonoční dekoraci - vyrobíme ptačí hnízda, obarvíme vajíčka, vytvoříme ozdobný závěs aj. Vstupné 30 Kč.

| IS a SEV Kašperské Hory

27. – 28. 3.

Noc s Andersenem

Již 8. ročník Noci s Andersenem v Kašperských Horách. Bude připraven bohatý program pro

děti, včetně čtení pohádek a opět budeme nocovat ve škole.

| Kašperské Hory

DUBEN

1. 4. | 14.00 – 16.00

Ornitologická vycházka ke Dni ptactva

Pojďte s námi na vycházku za známými i méně známými druhy ptáků v Kašperských Horách i okolí. V případě nepříznivého počasí se akce nekoná.

| IS a SEV Kašperské Hory

4. - 5. 4.

Velikonoční Kašperské Hory

Bohatý doprovodný program, v sobotu tvořivé dílny pro děti, promítání pohádek. V neděli program na náměstí, soutěž o nejlepšího velikonočního beránka, pletení velikonoční pomlázky, soutěže pro děti, hudební program.

| Náměstí Kašperské Hory a okolí

4. - 5. 4. |

Komentované prohlídky města

Velikonočně laděné prohlídky s průvodcem. Předprodej a rezervace vstupenek MĚKIS Kašperské Hory (+420 376 503 411).

| Náměstí, Kašperské Hory

4. - 5. 4.

Velikonoce na hradu Kašperku

Velikonoce na Kašperku, to jsou prohlídky hradu a hlavně program, který letos znamená

originální zpracování středověké velikonoční divadelní hry, Mastičkář. Bližší informace na www.kasperk.cz

| Hrad Kašperk

5. 4. | 10.00 – 16.00

Farmářské a velikonoční trhy

Farmářské a velikonoční trhy se uskuteční v prostoru náměstí před kostelem sv. Markéty. Doprovodný program, gastronomická soutěž, dílničky pro děti.

| Náměstí Kašperské Hory a blízké okolí

PŘIPRAVUJEME

20. 3. - 20. 4.

Výstava kreseb dětí ze ZŠ, ZUŠ Kašperské Hory

27. 4. - 14. 6.

Výstava k 70. výročí konce 2. sv. války

Staňte se i vy spoluautory výstavy - pokud máte doma fotografie, informace, či jakékoliv exponáty vztahující se ke 2. světové válce, které byste nám pro účely výstavy poskytli, obraťte se na pracovníky MĚKIS, e-mail: kultura@kasphory.cz, tel.: +420 376 503 412.

KULTURA TAKÉ NA WEBU

Dlouhodobý program naleznete na webových stránkách MĚKIS www.sumava.net/ickhory, pozvánky na akce vkládáme i na náš facebook **Měkis Kašperské Hory**.

Městské kulturní a informační středisko | Náměstí 1, 341 92 Kašperské Hory
+420 376 503 412 | kultura@kasphory.cz | www.sumava.net/ickhory

změna programu vyhrazena

